FEIM HODŽA

GORANSKE NARODNE PESNE

Kruševo, 2020

Feim Hodža
GORANSKE NARODNE PESNE

Izdavač
UTILIS - Prizren

Lektura i korektura
Sadik IDRIZI

Tehnička obrada
Admir IDRIZI

Štampa
Grafoprint - Priština

Tiraž
100

Katalogimi në botim – (CIP)
Biblioteka Kombëtare e Kosovës "Pjetër Bogdani"

398.8(496.51)

Hodža, Feim
Goranske narodne pesne / Feim Hodža. – Prizren : Utilis, 2020. – 112 f. ; 20 cm.

ISBN 978-9951-645-45-4

1
- Ište lji će nosiš, Ibo, čakar Ibo, mori,
dečje pljetenice, modre nogaice,
Ibo, i bela skutača?
- Će ge nosim, Imere be brate,
dur da živa bidem, brate,
i dur da vek vekujem,
će go čekam, Imere bre brate,
Saita bećara, prvogo gljedanika.
- Ne go čekaj, Ibo be sestro, Sait ne se vraća,
go videlje, Ibo be sestro, vo Skopska stanica,
karta vađajeći, Ibo be sestro,
vo pampur ka vljezov,
sestro, vo Turska ti ošov.
- Puste da ostanet, Imere be brate le,
solunske i turske pampuri,
turske đemije i skopske stanice,
šo mi onesoa, Imere be brate le,
Saita bećara, brate, prvogo gljedanika.

2
Naračala, kara Fatma, poračala,
po Brojani, kara Fatma, po nizami,
ka što zn'je deli Hamzo, da i dojde
dve nedelje, deli Hamzo, pret Đurđevden.
I ispucalje, kara Fatmi, belje ruke
držejeći, kara Fatma, teško ralo
orejeći, kara Fatma, brežne nive,
brežne nive, kara Fatma, sve oranice.
I ispucalje, kara Fatmi, tenke rila

pijejeći, kara Fatma, nički voda,
nički voda, kara Fatma, po izvori.

3

- Marijo, mori, bela kumrijo,
šo ti je, Maro, krotko hodene,
šo ti je, Maro, tiho, mori, zborene,
da li ti teži, Maro, komarot
eli ti, Maro, teži đerdanot?
- Niti mi teži, ago, komarot,
niti mi teži, ago, đerdanot,
toko mi, ago, leži tvoj merak,
tvua da bidem, ago, manesta.
- Marijo, mori, bela kumrijo,
donesi, mori Maro, vino crveno,
malo da vino, Maro, popijem,
vo skutot, Maro, da ti prespijem,
vo medra, Maro, će ti zimujem,
pot grlo, Maro, će ti ljetujem,
doveka će ti, Maro mori, ostanem
mua će bideš, Maro mori, manesta.

4

- Šo je vreva vo gorno maalo,
mori, šo je vreva vo gornoto mahalo?
- Ćilim tkajem - kolo da mu izgrešim, more,
ako sakam drugo dete ot tebe, more,
ako sakam drugi dilber, more, ot tebe.
Kona jaam, kon da pukne pot mene, dejče,

kona jaam - kon da pukne, dejče, pot mene.
Đerdan nosim - đerdan da me obesi,
bećar, đerdan da me, more, obesi,
ako sakam drugo dete, more, ot tebe,
džanam, ako sakam drugi dilber ot tebe.
Sablja nosim - sablja da me zakolje, dejče,
sablja nosim - sablja da me, mori, zakolje,
ako sakam drugo dejče, mori, ot tebe, mori,
ako sakam drugo ljibe ot tebe.
Voda gazim - voda da me udavi, dejče,
voda gazim - voda da me, mori, zadavi,
ako sakam drugo dejče, mori, ot tebe.

5

Mu se pofaljjila Mamutpašinica mužu vo postelja:
- Imam, more Mamut-paša, nikoj šo ga nema,
ćerka mi je, more Mamut-paša, tetosko jabuko,
more Mamut paša, fidan od bosiljok.
Mi ga sakaje, mori Mamut-paša, age i begoji,
more Mamut-paša, odže i adžije.
Ne ga davam, more Mamut-paša,
agem ni begojam, odžem ni adžijem,
će ga dadem, more Mamut-paša,
Ibretu kujundžiji, goljem merakljiji,
sve novo šo nosi i na tupan igra.

(Kujundžija znači majstor šo praj prsteni, kolbije, buljezije. Cev nakit zlaten i ot srebro.)

6

Gugule, more, stojnulje,
zašto sinojka ne dojde,
ka što ni bilo zboreno,
na taja dobra večera,
na tija jagne pečeno.
Do povnoć ti som čekala,
pri ogin som se uspala,
skutača som izgorela.
Skutača će ga prežaljim.
a noćot ne go zabravam,
du saba ne som zaspala,
zaš malo ne si pomisljif,
bes dvajca nema ubajna.

7

- More dejče pipirajče,
doma lji si, dejče, samo lji si?
Iljezi mi, dejče, na pendžerče,
iljezi mi, dejče, na pendžerče,
da ti vidim, dejče, belo ljice,
belo ljice, dejče, čatme veđi,
čatme veđi, dejče, ruse kosme.
- Ja ne možem, bećar, da t' iljezem,
pri mene je, bećar, stara majka,
stara majka, bećar, i star babo.
- More dejče pipirajče,
so matere, dejče, kolaj mi je,
će i kupim oka kruše,
neka jade majka neka traje,

šo će viđi majka boš ne viđi,
šo će čuje majka boš ne čuje.
So babeta, dejče, još po kolaj,
će mu kupim nemu oka tutun,
neka pije babo, neka traje,
šo će viđi babo boš ne viđi,
šo će čuje babo boš ne čuje.

8

Altano kadano, mori, dojdi ka navamo,
dojdi ka navamo, mori, kljekni mi na koljeno,
kljekni mi na koljeno, mori, so đube šareno,
so đube šareno, mori, vajkarna skutača,
vajkarna skutača, mori, so modre nogajice,
nešto da ti kažem, Tano, materi da rečeš.
Večera da gotvi, Tano, i bela odaja,
i bela odaja, Tano, i meka postelja,
večer će vi dojdem, Tano, i će vi noćevam.

9

Ovce pasla Amida i visoka rasla,
Vo izvor se gljedala, beljilo stavala.
Nasipala Amida tarđuk kolombočnik,
pa otide Amida ovce da istera,
da ge pase Amida gore vo Barbula,
zaginala Amida brava šiljegara,
pa otide Amida brava da potraži.
Čuka, vika, Amida od vrata na vrata,
pa otide Amida Usenu na vrata.

Čukaj, vikaj, nikoj ne iljiza,
pa iljeze mati Usenova.
- Hajde gore, Amido, Usen neje doma,
Usen ošov vo gorne kavina,
ajde gore, Amido, gore vo odaja.
Pa se skači, Amida dadina, na gorna s'bica,
i iljeze Amidi dadini Usen od zad vrata,
pa ga fati Amida dadina za tenka polojna,
pa ga frlji Amida dadina na meka postelja.
- Hajde sega, Amido dadina, šaka da činime.
- Ja ne znj'em, Usen dovec, šaka ka se čini.
- Ako ne zn'š ka se čini, Amido dadina,
ja če te naučim, Amido dadina.

10

Udrila, dado, duša ljetojna,
dado, ljetojna i proljećojna,
grozjojna, dado, ljebljebiojna -
eno ge, dado, idet putnici,
Barbula, dado, ga pocrnelje,
frljaje, dado, puške martini
da čujet, dado, dejke dadene,
dejke dadene, dado, i nedadene
i godišnice, dado, maneste
i stogodišne, dado, starice.
Trčaje, dado, deca radosne,
otišlje da ge čekaje
i koni da im povedet.

11

Da iljezeš, be Miniro, povečera,
imam nešto, be Miniro, da ti kažem,
dva-tri lafa, bela Minke, tri-četiri:
- Šo ni sveti, bela Minke, mesečina,
šo je vreme, bela Minke, za begane.
- Šo te tekna, Zikri bećar, na begane,
ne lji imaš drugo nešto da mi kažeš?
- Ti som kažaf, bela Minke, šo som misljif,
ti mi kaži, bela Minke, ti šo misljiš.
- Ke će mije, Zikri ago, pobegneme?
- Ne mi gajljuj, be Miniro, muje gajlje,
će ideme, be Miniro, vo planina,
vo planina, bela Minke, Ćelepino.
- Ke će mije, Zikri-ćaja, prespijeme?
- Tija mi je, bela Minke, muje gajlje,
će ljegneme, bela Minke, na rudina,
na rudina, be Miniro, deteljina,
naokolo, bela Minke, i svećina,
za svetene, bela Minke, mesečina.
- Šo će mije, Zikri-ćaja, večerame?
- Ne mi gajljuj, bela Minke, muje gajlje,
som začuaf, bela Minke, rudo jagne,
rudo jagne, bela Minke, baš sugare.
- So šćo će se, Zikri bećar, pokrijeme?
- Ne mi gajljuj, be Miniro, muje gajlje,
som ugotvif, bela Minke, dva kožufa,
dva kožufa, bela Minke, dva z'bana,
dosta ni se, bela Minke, za nas dvajca.
- Čekaj malo, Zikri-ćaja, na vratiče,
ja da idem, be Zikrija, du odaja,

da obljećem, Zikri-ćaja, novo ruo,
ka će sljezem, Zikri bećar, će odime,
će odime, Zikri bećar, ne begame,
begajeći, Zikri bećar, će izbarđam,
će izbarđam, Zikri-ćaja, belo ruo,
belo ruo, Zikri-ćaja, nenavreno,
začuvano, Zikri-ćaja, za nočeska.

12

Ja će ti idem vo Tursko,
bela Vetijo, oči šarene,
i ti a će dojdeš so mene,
vo Stambov da te rašetam,
bela Vetijo, oči šarene,
Sve šo će viđiš da kupiš?
- Ja ne ti idem vo Tursko,
more Mamute, Mamut terzija,
ne znjem turski da zborim,
more Mamute, Mamut terzija,
ne zn'jem gracki da odim.
- Ja će ti fatim halajke,
bela Vetijo, oči šarene,
halajke i terđumane.
- Ja ne ti idem vo Tursko,
more Mamute, Mamut terzija,
dur ne oženim Ašima,
Ašima i Nuridina,
more Mamute, Mamut terzija,
dur ne im idem kitkarka,

more Mamute, Mamut terzija,
kitkarka i maznikarka.

13

Azem mi ljegnav vo odaja,
vo Hajrijina postelja.
Teška go dremka fatila,
ne velji Azem da stane,
id'te vikajte Hajrija,
ona mu ga znje davija.
Eno ga ide Hajrija
so kitena krpa na ramo,
so miski sapun vo puas,
so srebren ibrik vo ruke.
- Selam alejćum, Azeme!
- Alejćum selam, Hajrijo,
ka te teknalo da dojdeš,
bela Hajrijo,
da dojdeš da me razbudiš,
utre će idem vo Tursko,
bela Hajrijo,
kaži mi šo da ti kupim.
- Kupi mi, kupi, Azeme,
belilo i crvenilo,
za belje ruke kolbije,
za ruse kosme k'n boja.
Hej, more, Azem bekrijo,
kupi mi šo će mi kupiš,
ti ot postelja ne stanuj,
i mene mi se prispalo,

vo ruke da ti prespijem,
sve šo mi zboriš verujem.

14

Trnala dejka do reka,
belo da ruo opere,
za Bajram da se promeni.
Samo šo dejka zaprala,
reka i dojde goljema, le džanam,
ruoto i go zadavi,
po ruo dejka vo reka.
Dejka go ruo fatila, le džanam,
i nazač se vratila,
s'udavi, dejka otide,
za pusto ruo dejkino.
Ovčar ge ovce paseše, le džanam,
pokraj ge reka vrteše,
bljizu Ljekojta voda,
reka mu dojde goljema,
zagljeda dejka vo reka.
- Ovčare, more bećare,
šo gljedaš, šo si zanesen,
ne viđiš ja ke se davim,
pruži go krljuk do mene,
d'izvadiš dejka ubava.
Ako me živa izvadiš,
tvua će bidem manesta,
ako me mrtva izvadiš, le džanam,
za tebe kurban će idem.
Ovčar se frlji vo reka, le džanam,

živa ga dejka izvadi.
- Ovčare, mladi bećare, le džanam,
pušti me doma da idem, le džanam,
jena som bila materi.
- Ne možeš doma da ideš, le džanam,
i ja som jeden materi,
cev den će ovce paseme, le džanam,
ruovo će go sušime,
ti da se, džanam, promeniš.
Koga će doma ideme, le džanam
matere da sradujeme, le džanam
matere pa i babeta.

15

I dojdoa, Fatimi anami, sedmina bećari,
i čuknalje, sedmina bećari, na dilber vratiče.
Im iljezla Fatima anama na dilber pendžerče:
- Šo ste došlje, sedmina bećari, noća v' glua doba?
- Šo ne poznavaš, Fatimo anamo, da sme svi bećari?
Ja ve poznavam, sedmina bećari, oči vi igraje,
sedmina bećari, lika vi se smije.
I vljezoa, Fatimi anami, gore vo odaja,
ga najdoa, Fatima anama, gola gologlava,
i vrzalje, Fatimi anami, usta so šamija,
ga stailje, Fatima anama, v' kozinava vreća,
ga dignalje, Fatima anama, ka žito na ramo,
ga oneslje Fatima anama, v Isljam Čučuljevci.
Otvorite, Isljam Čululjevci, vrate dvete krila,
vi nosime dejka najpristala,
najpristala, Fatima anama.

Isljamovci noća nastanalje,
otvorilje vrate vo dvoroji,
im doneslje dejka najpristala,
ga doneslje Šaćiru bećaru,
mu pomoglje negove rodbine.

16
- Pokraj, pokraj, pokraj, bre Sevdo,
da ne mi se udaviš, sevdo,
da ne mi se udaviš.
Ako se udavim, bre gljedaniku le more,
šo ti je žalj za mene,
bre gljedaniku le more
šo ti je teško za mene?
- Žalj da mi je, teško da mi je,
mi si bila gljedanica,
ti som sakav pet godine.
- Gajlje nemam, bre gljedaniku le more,
i da se udavim.
Ako se udavim, bre gljedaniku le more,
Ti će me izvadiš, bre gljedaniku le more,
i tvua će bidem.

17
- Atidžo, dejko pristala,
Ne stavaj, mori, nušaljka,
L'tva je granka vrbova,
južeto je vrzguljavo,
mestoto je kamenljivo,

će paneš, će se utepaš.
Atidžo, dejko pristala,
ti ako mi se utepaš,
ne možem da te prežaljim,
i druga dejka ne tražim.
- Ja da te, bećar, poslušam,
da najdem juže ponovo,
da najdem drvo pojako,
ti najdi, bećar, mestoto,
da bide mesto p'ubavo,
p'ubavo i ka pomeko,
so pojće trava zeljena,
ti da me, bećar, iznušaš,
i take će pomineme.

18

Redi đerdan Altana dejka
na trava zeljena,
vo turlji svečina,
redi đerdan Altana dejka
i matere k'vne:
„Živa da mi bideš, majčice mila mua,
ćorava da odiš,
šo me dade, majčice mila mua,
ke ne som sakala,
ni bećara zn'jem, majčice mila mua,
pa ni kuća zn'jem.
Dur som živa, majčice mila mua,
tuga će tugujem,
majko, mlada će ti umrem.

19

Ori Sevdo, sevdaljino,
ne lji ti se nažaljuje,
sam ljeginam, Sevdo,
sam stanujem, mori,
na povnoć se razbudujem,
na povnoć se razbudujem,
ljevo-desno razgljedujem, mori,
da ne ima koj do mene,
so jastek se zagrljujem,
so jorgan se razgovaram
i vo sonoj te viđujem, Sevdo,
sve so tebe se boravim.

20

Da som zn'lo, more ludo mlado,
ovja večer će mi dojdeš,
ja bi ti som, more ludo mlado,
ruse kosme k'nosalo, more ludo mlado,
ruse kosme k'nosalo.
Da som zn'lo, more ludo mlado,
ovja večer će mi dojdeš,
ja bi ti som, more ludo mlado,
šar-postelja ja poslalo.
Da som zn'lo, more ludo mlado,
ovja večer će mi dojdeš,
ja bi ti som, more ludo mlado,
belo ljice našarilo, more ludo mlado,
belje ruke k'nosalo, more ludo mlado,
gajtan veđi bi stailo.

21

Melo, melo, Sebuanče, dva ravne dvoroji,
so metljiče, Sebuanče, kitka bosiljkova,
a lopatiče, Sebuanče, mramorno pločiče.
Melo, melo, Sebuanče, melo i želalo,
Sebuanče, i dvoroj k'vnalo.
- Šo mi meteš, Sebuanče, zaš mi dvoroj k'vneš,
elj' mene me nejćeš, Sebuanče,
elj' dvoroj ne ti se metet?
- I tebe te sakam, Alji-ago,
i dvoroj mi se metet,
malo som zaspalo, Alji-ago,
loš son som videla,
zvezda Denica, Alji-ago, vo skut mi panala,
Alji-ago, skut mi go nasipala,
reka Bistrica, Alji-ago, kuća ni ga potkopala,
dalj' mene će turaš, Alji-ago,
i druga će zimaš?
- Ni tebe te turam, Sebuanče,
pa ni druga zimam.
Toja sonot, Sebuanče, pravo će ti kaže,
do nedelja, Sebuanče,
na gurbet će idem, bre mlada manesto,
će se odvovame.
Da mi kažeš, Sebuanče,
du ke će me pračaš?
- Ja će te ispratim, Alji-ago,
du ke Želan kamen, Alji-ago,
du ke Samodrvo,
i ot tuje, Alji-ago, će se odvojime.

22
Ga prašalje, milje trojca braća, Fatima kadana:
- Da lji će se mužiš, Fatimo be sestro,
elj' vo roda će sediš?
- Ja će vi se mužim, milje trojca braća,
vo roda ne sedim,
imam tri gljedanci, milje trojca braća,
svi trojca me sakaje.
Sama će odberem, milje trojca braća,
i nego će zemem.
Prvujet gljedanik, milje trojca braća,
goljem čalamđija, na tupan šo igra,
sve vo mene gljeda, merak šo mi ima,
Merak mu som stajla, milje trojca braća,
i nego će zemem, sve novo će nosim.

23
Nešto će te prašam, majčice mila mua,
pravo da mi kažeš,
ti lji mi si dala, majčice mila mua,
Bajretu brljetu, majko,
elj' babajko me prodaf?
- Ka me prašaš, čerćice mila mua,
pravo će ti kažem,
ja ne ti som dala, ćerčice mila mua,
babajko te prodav, ćerko, komar te izigrav,
komar te izigrav, ćerčice mila mua,
vo gorne kavina.
- Na šogo ste se, majčice mila mua,
ašik učinilje, majko, Bajretu brljetu,

dalj' na tija, majčice mila mua,
pet stotine ovce i šesto jaganca?
Ja da čujem, majčice mila mua,
Bajreta g'utepalje,
ja bi dala, majčice mila mua,
najgoljem muštilok, majko,
brat šo me daruaf, majko,
ž'fta mamudija,
ja da čujem, majčice mila mua,
ovce mu pcojsalje, majko,
metilj mu ge sotref, majko,
jena mu ne bljeknala,
ja bi dala, majčice mila mua,
još jeden muštilok, majko,
ćiljim zevaljija, majko,
vo Gorna džamija.

24

- Postelji mi, mori Kajmo zlato,
mekata postelja, mori Kajmo dušo,
malo da prespijem, mori Kajmo zlato,
mlogo som umoren!
- Ne ti ga postiljam, more Ćazim-ago,
ljuta som na tebe, ore ago, bego,
ljuto razljutena,
šo som naračala, more Ćazim-ago,
ne mi si donesof.
- Postiljaj ga, mori Kajmo zlato,
beljki som donesof, mori Kajmo dušo,
partaf neje brkan.

- Neje partaf, more Ćazim ago, bego,
malova rabota, more Ćazim-ago,
vo džep šo se nosi, more Ćazim-ago,
skrišum šo se dava,
skrišum šo se dava, more Ćazim-ago,
skrišum od matere,
tija ti je, more Ćazim-ago,
sto dram crvenilo, more Ćazim-ago,
i pojće beljilo.
- Som donesof, mori Kajmo dušo,
vo džep som ge staif, mori Kajmo zlato,
i som ge zabraif,
idi da ge zemeš, mori Kajmo zlato,
da se izradueš.

25

- Zaš me ostaj, Ramizo,
drugogo zasaka,
sme se zasakalje, Ramizo,
još ot maljičkave?
Ta ka ni beše, Ramizo,
na pendžer zboreno:
dur sme žive, Ramizo
da se ne odvojme.
A za ovja, Ramizo,
ti pišman će bideš,
dur da živa bideš.
Toja šo ne odvojif, Ramizo,
vo dženem da ide,

Ramizo, vo katran da vrije,
Ramizo, air dane viđi.

26

Utre me digni porano, nane,
rano da voda nasipem,
nane, rano će idem na žetva.
Naša je žetva dalječna, nane,
duri vo plajna Maruša, nane,
ot kede idet drvari,
ot kede idet drvari, nane,
drvari mlade bećari.
Žetvari se naredilje, nane,
pologe ge načestilje,
pologe ge načestilje, nane,
a nema koj da ge povrze.
Imam devera bećara, nane,
on će ge snopje povrze,
i mene će mi pomože,
porano doma da idem,
porano da se promenim,
so muža da se odmorim.
Take ni bilo zboreno,
muš mi je vek merakljija, nane,
deka som mlogo pristala, nane,
deka imam oči šarene, nane,
deka imam veđi gajtani, nane,
deka som bela i crvena, nane,
deka som tenka i visoka.

27
- Stani, Zeljo, stani be sestro,
Aljidin te vika, Zeljo be sestro,
pret vrata te čeka.
- Evo idem, Aljidin be bećar,
sega će iljezem.
- Ajde, Zeljo, hajde be dušo,
saba se učini!
Evo idem, Aljidin be bećar,
terljik da oblječem,
Aljidin be bećar, santino da polazim.
- Ajde, Zeljo, ajde be dušo,
saba se učini, Zeljo be dušo,
kotloj zatrinčilje.
- Evo idem, Aljidin be bećar,
kolsus da oblječem,
Aljidin be bećar, g'rđi da zapekljam.
- Saba će ne vika, Zeljo be dušo,
Globočke jazoji,
noćev će ni bide, Zeljo be dušo,
vo Borske 'ržoji.
- Evo ti som, Aljidin be bećar,
ke sakaš č'ideme, Aljidin be bećar,
i da noćevame.

28
Puknala, majko, tresnala,
ta šo me rodi kalješa,
ne mož' da idem na voda,
ot tija puste delije, majko,

delije delikanlije.
Na mermel kamen sedeja,
ljuta rakija, majko, pijea,
crne mi grozje davalje,
belo mi ljice sakalje
i svi vo mene gljedalje,
sakalje da me grabujet
i vake, majko, mi reklje:
"Mlogo si, dejko, pristala,
mlogo sme, dejko, družina,
odberi, dejko, jenogo,
so nego bidi doveka.

29

- Rasime raspašaniku,
ne odi noća slobodno,
kros tija nive ornice, k
ros tija kruše zimnice,
po tija gorske planine,
poslušaj, sinko, matere,
mlogo se loše godine,
Bulgari glava dignalje,
Amida će ga zimaje.
- Majčice, mila najmila,
ako ga zemet Amida,
Rasim go ime ne nosim,
vo Gora tekra ne šetam.
Majčice, mila najmila,
bulgarska puška ne puca,
bulgarska sablja ne seče,

za mene, majko, ne gajljuj,
Bulgari me poznavaje,
imevo mi go menalje, majko,
sega som Rasim vojvoda,
mlogo im majke želalje,
Stojanova majka najpojće.

30

Ajde vrati glava,
poljaj za navamo:
- Tamo ka će stigneš,
seljam da mu činiš
tvujemu drugaru,
niti kniga praća,
niti sam doiđa,
i vake će mu rečeš:
„Doma da mi dojde,
nive ni uzdrelje,
'ržoji popanalje,
sama som ge žnela,
em sama vrzuala,
vo niva som spala,
dete som rodila,
među dve kopice,
som go nazuala,
ime mu som stajla
Aljija žetvarče,
em samovrzualjče.“

31
Vrnajčica, majčice, sitno vrne,
dadice, sitno vrne,
piljičića, majčice, sitno pujet,
dadice, sitno pujet.
za putnici, majčice, sve kažujet.
Svi putnici, majčice, izdojdoa,
dadice izdojdoa,
a naš putnik, dadice, ne ni dojde,
majčice, će ljetuje.
Ja ne žaljim, majčice, šo ljetuje,
toko žaljim, majčice, novo ruo,
novo ruo, majčice, srmaljije,
majčice vajkarljije.
Som ge tkala, majčice, s 'goljem merak,
ka som tkala, majčice, som puala,
i za nego, dadice, prašuala,
a će dojde, dadice, za Đurđevden.
Pusti mlados, dadice, ne se trpi,
dadice, ne se trpi,
da je ogin, dadice, bi izgoref,
da je voda, dadice, bi protekla,
pusti mlados, majčice, ne se trpi.

32
Aj, ti da staneš, be Sevdo, ti da staneš,
aj, ti da staneš, be Tino, utre porano,
da omiješ, be Sevdo, da omiješ,
aj, da omiješ, be Sevdo, belo ljice,
aj, da zasukaš, be Sevdo, da zasukaš,

aj, da zasukaš sviljen mintan,
aj, pa da zemeš, be Sevdo, pa da zemeš,
aj, pa da zemeš, be Sevdo, često sito,
aj, da otsiješ, aj, da otsiješ, be Sevdo,
belo brašno,
aj, da mi mesiš, bre Tino, da mi mesiš,
aj, da mi mesiš, bre Tino, tenka pita,
aj da i turiš, be Tino, da i turiš,
aj, da i turiš, be Sevdo, oka maslo,
aj, oka maslo, be Tino, oka brašno,
aj, ka će jadem, be Sevdo, ka će jadem,
aj, ka će jadem,be Sevdo,stram da nemam.
Aj, će ga jadem, be Sevdo, će ga jadem,
aj, će ga jadem, be Sevdo, so drugari,
aj, so drugari, be Sevdo, Krušijani.

33

Trnalje majka i ćerka,
trnalje da se šetaje,
ćerka po majka odeše,
noga za noga ostana.
- Čerćice, mila najmila,
šo ti je, šo zaostana?
- Majčice, mila najmila,
Majko, poljaje tamo nadulu,
majko, vo Krušeječke barina,
majko, kosači se naredilje,
majko, samo muje kosače ne tuje,
majko, groznica migo fatila,
majko, vo toja pusti Beljigrad,

majko, bolnica boljen mi lježi,
a nema koj da go polja.
Majko, koj će mu ruček ugotvi,
majko, koj će mu krevet postelje,
majčice, mila najmila,
majko, za tija som ostanala,
majko, kosači som zagljedala.

34

Ej, bogđanana, mila le dado mori,
idžat šo izvadiv,
o mila dado mori, madžir šo otišov.
Ka će go zaminem, mila le dado mori,
Koprovo brdo,
ka će ge prežaljim, mila le majčice,
muje drugače.
So muje drugače, mila le majčice,
ke sme šetalje, mila le majčice,
i sme pualje, mila le dado mori,
vo Samovila,
od Samovila, mila le dado mori,
i na Morava,
i ot Morava, mila le dadice,
Careva češma i voda studena.
Ka će ge prežaljim, mila le dado mori,
gorske ubajne,
ka će go prežaljim, o mila dado mori,
ruo gotovo, nepolazeno,
dejka dadena, neomužena.
Ja će ti umrem, mila le dado mori,

mlada i zeljena,
dejka dadena, neomužena.
Ja će ti umrem, mila le dado mori,
vo svuje selo da me zakopet,
mila le dadice, dolu pot selo,
mila le dado mori, vo dvor džamijin,
mila le dado mori, do pri džamija,
grop da gljedaje, mila le dadice,
urnek da zimaje, madžir da ne idet,
madžir šo otišlje, mila le dado mori,
dva puta umrelje.

35

- Aman, vodeničare, star prijatelje,
somelji mi žitovo!
- Manesto, mori kuzum nevesto,
vodenica voda nema,
mori, ne ti go meljem.
- Vodeničare, star prijatelju,
mesto voda muje gradne s'vze,
aman somelji go!
- Manesto, mori gorski trndafilj,
vodenica trepetaljke nema,
mori, ne ti go meljem.
- Mesto trepetaljke muje tenke prsti,
mori, somelji mi go!
- Mori manesto, buben trndafilj,
ti šo veljiš take neka bide,
sega će go somelje.

36

Kros Gusine, aj, kros Gusine, le, polje,
temne m'glje,
aj, kros mgljete, le, truske pijanice,
aj, bog da bije, le, Turčin Ali-paša,
pa i toja, aj, pa i toja, le,
Ali-pašin izvor,
šo ni sobraf deca adžamije.
Bog da bije, aj, bog da bije, le,
prizrenske kadije,
bog da bije, aj bog da bije, le,
sve gorske muftije,
šo sobralje, aj, šo sobralje, le,
deca adžamije,
ostanalje, aj, ostanalje, le,
sve mlade maneste,
sve maneste pri zid uzdubene,
teljoj izpuštane, ljica našarene,
ostanalje, aj ostanalje, le, lambe upaljene,
ostanalje, aj, ostanalje, le,
perdina puštene.
Pusti asker, aj, pusti asker, le,
hair da ne viđi,
ni sobralje, ni sobralje, le,
deca vo temnina,
ne im dalje, aj, ne im dalje, le,
decam da ni s'vnet.

37

Dalj' mi grmi, dalj' mi t'tne,
elji se zemna trese?
Nit' mi grmi, nit mi t'tne,
nit' se zemna trese,
oni mi se, toko mi se, tupani Usenove.
- Stani Usen, stani be brate,
tupani da prečekaš,
tebe te čekaje, Usen be brate,
nebet udaraje.
- Ne stanujem, Emino be sestro,
ne ge prečekujem,
ne som sakaf, Emino be sestro,
Hata ašikljija,
ja som sakaf Ajšulje šećerljija,
prva gljedanica.
- Stani Usen, stani be brate,
mati ti se molji i ridža ti čini.
- Ne stanujem, ne stanujem,
ne ge prečekujem.
Ne som sakaf, ne som sakaf,
Hata ašikljija,
ja som sakaf Ajša šečerljija,
prva gljedanica.
- Stani Usen, stani be brate,
babo ti se molji,
Usen be brate, babo i dajdžoji,
i ridža ti činet.
- Evo idem, sega će dojdem,
Emino be sestro, tupani da prečekam,
ridža da im projde.

Će mi bideš, Hato manesto
na sestrino mesto,
daj de mi ga, Hato be sestro,
kumkuma ot poljica,
tefter ot pot glava,
da napišam, Hato be sestro,
jena šarka kniga, tužno pišuana,
da ga dadeš, Hato manesto,
muji stari majki,
da ga dadeš, seljam da i činiš,
da sobere, da sobere,
pedeset hodžalari,
da ga pujet, da ga pujet,
mua šarka kniga, tužno pišuana.
Da me zakopet, Hato manesto,
na Gorne grobišta,
da me projdet da, me projdet,
Ajšine sokaci.
Go projdoa, go projdoa, Usena novožena,
Ajšine sokaci,
ge zastana, ge zastana, Ajša šećerljija:
- Hej džemajet, bre džemajet, zastanite malo,
da go viđim, da go viđim
Usena novožena, prvogo gljedanika,
da go projdem, da go projdem,
s mua desna ruka šo go miluhala,
da mu staim, da mu frljim,
kitena svetnarka za nego kitena.
Hej džemajet, bre džemajet,
Po hitajte malo, ne se zabavajte,
će nosite, bre džemajet, još jeno dženaze,

Ajša šečerljija,
da me zakopete, hej bre džemajet,
Bljizu do Usena, Usena novožena.

38
Kurto budala, haj ugurala,
zatamo ugur da ti se ugodi,
ka materina večera,
ka Zejnepina postelja.
- Ej, mori, bela Zejnepo,
podigni kokor od čelo,
još jenoš da se viđime,
aj, more, Kurto budala,
ka će ga zima zimuješ,
so tija ljito z'banče,
ka Zejnepino terljiče?
Aj, more, Kurto budala,
nemoj da gajlje gajljuješ,
koljko da pare ćaruješ,
Zejnepa će ga sraduješ,
za Đuren doma da dojdeš,
so pomalo će pomineme,
zajeno da se šetame,
druge gajljina nemame.

39
Iljezi, staro Sajdiče, lele,
da viđiš Šaban budala, lele
lošo ga glava prevrzav, mori,

so Ajšinoto čevriče, mori,
sve naokolo kiteno, mori,
vo srede beše vezano,
vo srede beše vezano, lele
Ajšino ime pišano, lele
Ajšino i Šabanovo.
Džamadan mu je raspekljan, mori,
a puas mu je raspašan, mori,
nema koj da go zastane,
Ajšiče će go grabuje.
Mati iljezla pret nego:
- Šabane, milo materino,
nemoj da čudo učiniš, sinko,
Ajšiće da go grabuješ,
Ajšiče ne go davaje, sinko,
skupo mu mito sakaje,
skupo mu mito sakaje, sinko,
šijeset ž'fte altani, more,
i pedeset banke bulgarske.
Šabane, milo materino, le,
nemoj da čudo učiniš,
Ajšiče da go doneseš,
nemame ke da go stajme,
nemame belo odajče, le,
ke će ni Ajša stramuje.
- Majčice, mila najmila,
Ajšiče če go donesem,
imame jeno pljevniče, maje,
mesto odajče, maje, pljevniče,
samo da bide Ajšiče.

40
- Komu go vezaš sviljeno maramče,
dalj' je za mene, elj' za Memeda?
- Nit je za tebe, niti za Memeda,
toko ja go vezam Bećir-kapetanu,
gorskomu junaku, more,
šo ge brani sve gorske planine.
- Ne lji si čula sinojka šo bilo,
puknala puška gore vo planina,
mori, go utepalje Bećir-kapetana,
gorskogo junaka,
mori, go udrilje među gajtan veđi,
među fildžan oči.
- Tugo, ne verujem i ja bi som čula.
- Tugo, se sobralje sve gorske dejke,
tugo, go želaje Bećir-kapetana,
gorskogo junaka.

41
Ti ne odi, Sulejman-ago, more,
tolko nagoljemo,
bre budalino, more, tolko nagoljemo,
ti će paneš, Sulejman-ago, more,
na koljeno
će izbarđaš, Sulejman-ago, more,
bev benebrek, be budalino, more,
belje vrfke,
šo te nema, Sulejman-ago mori,
duri tri godine,
da mi projdeš kroz muje sokaci,

ne lji misljiš, Sulejman-ago, more,
će ti se razboljem, bre budalino, more,
verem četi vrzem,
Sulejman-ago, more, tebe čekajeći.
- Na gurbet som ošov, Rumeno dejko,
mori, prva gljedanice,
Rumeno dejko, mori, pare da ćarujem,
Rumeno dejko, le mori, svadba da napraim,
bre gljedanice, le mori, tebe da te zemem,
- Šo si grešif Sulejman-ago, more,
sve će ti poklonim,
da mi dojdeš, Sulejman-ago, more,
za jena nedelja će ti ugotvim,
Sulejman-ago, more,
i će ti pobegnem.

42

Stani, Osman, mladi novožena,
na vrata ti, Osman, mati čuka,
na vrata ti, Osman, mati čuka,
ti donesla kotev vruća voda,
ti donesla meke priganice,
em se meke, em se šećerave.
- Ne mi nosi, maje, ne som gladen,
mlogo lji me Hanka nasitila,
mlogo lji me Hanka nasitila,
mi otvori stare ičaina,
ka som šetaf, maje, po sokaci,
ka som gljedav, maje, tuđe žene,
tuđe žene, sve mlade maneste.

- Ne go slušaj, maje, ne go veruj,
sve šo zbori, maje, ne je take,
mi se uspaf, maje, od večera,
teljoji mi se, maje, nemrsane,
ruo mi je, maje, neslječeno,
vljezi, maje, vn'tra vo odaja,
da go viđiš, maje, šo čudo je,
šo čudo je, maje, nevideno.

43

Lenče mi bovno ljegnalo, mlado be,
na materina postelja.
- Ti ka si bovno ljegnalo, Lenče be,
zaš ne si materi kažalo,
mati da traži iljači, Lenče be,
mati da traži iljači?
Mati ti našla iljači, Lenče bre,
presno kiselo jabuko,
na vr' jabuka rasteno,
vo momina medra noseno,
bećari šo im davalje,
na pendžer ka im zborilje
Tija se, ćerko, iljači,
da k'sneš i će ozdraveš.

44

- Ej, more, bećare, ej, more, bećare,
kapo nakrivena, kapo nakrivena,
kapo nakrivena, na ljevo na desno!

- Ja som ga nakrivif, Sevdo,
ja som ga nakrivif,
tebe ka som videf.
- Ej, more, bećare džanam,
ej, more, bećare,
raskopčan džamadan!
- Ja som go raskopčaf, Sevdo,
ja som go raskopčaf
tebe ka som videv,
za inajeti tvuje.
- Ej, more, bećare, ej, more, bećare,
nemoj da gajljuješ, nemoj da gajljuješ,
matere da pratiš,
mene da me saka i da me izvadi,
ja tebe te sakam i tebe će zemem.

45

- Ej, more, Kurto budala,
slušaj šo velji Zejnepa,
šo velji i šo kažuje:
Zejnepa cev noć ne spije,
loše sonoji viđuje,
vo dremke se uplašuje,
na čardak ti noćevujem
i mesečina, Kurto, prašujem,
kede si, Kurto, nema si,
za Đuren doma da dojdeš,
ja mlogo pare ne sakam,
s pomalo će pomineme,
zajeno da se šetame,

vo taja Bara zeljena,
du taja Ljekojta voda, Kurto, studena,
ć' igrame i će pujeme,
take će, Kurto, zdrave bideme.

46

Jani kona, Imer-ago, begaj doma,
kuća ti ga, Imer-ago, sardisalje
Imer-ago, upaljilje,
žene ti ge, Imer-ago, premužilje,
deca ti ge, Imer-ago, istepalje,
i za tebe Imer-ago, prašualje.
Koga stignav Imer-aga, šo će stigne,
šo mu reklje, Imer-agi, sve mu bilo.

47

- Šo si ponik, be Bećire, zastanalo,
za Umiša, be Bećire, Bajmakova?
Umiša je, be Bećire, veremljija,
veremljija, be Bećire, marazljija,
verem leži, be Bećire, tri godine,
a pa maras, be Bećire, šes godine.
- Ne me mami, be apapu, ne me laži,
Umiša se, be apapu, omužila,
tuje bljizu, bre apapu, vo komšije,
za tvujego, be apapu, pobratima.
Da je verem, be apapu, bi umrela,
da je maras, be apapu,
bi lježala, bi lježala, be apapu, vo postelja.

- Zemi sestra, be apapu, Umišina,
isto ljiči, be apapu, ka Umiša,
mi se čini, bre apapu, popristala,
i vo stava, bre apapu, poubava,
poubava, bre apapu, i poprava.

48
Napraj mi, maje, plitke openke,
spljeti mi, maje, modre nazojke,
ja da se, maje, stegnem, prestegnem,
ka dadeničke, maje, nođice,
će odim, maje, putoj povreka,
po reka, maje, vo Bela strana,
će tražim, maje, strge Ljajkove
i Esatovo, maje, bačilo.
Ka som stignala, maje, na strge,
tujeka, maje, Esat ne beše,
samo mu, maje, beše z'banče,
šo mu go tkala, maje, Atidža,
Atidža, maje, sestra negova.
Ja som poljala, maje, nagore,
Esat ozgora, maje, ideše,
naturif, maje, bela predelja,
crni karaman, maje, kroz ovce,
zasvirif, maje, ž'fte kavali,
puška mavzerka, maje, na ramo,
altipatlak, maje, vo puas.
Koga mi stignaf Esat na strga,
ka će podigne belo z'banče,
ka će ga viđi bela Fatima:

- Fatimo, bre gljedanice,
šo si tražila, mori ovdeka?
- Ja som tražila, Esat, ovdeka,
tvua da bidem, Esat, do veka.

49

Poljeka hod'te, kiteni svatoji,
manesta ne ga davaje,
manesta ne ga davaje, svatoji,
manesta vi je goljema,
manesta vi je goljema, svatoj,
fermelje kuso i tesno,
otišlje dolu vo Prizren, svatoj,
fermelje da go prekrojet,
fermelje ka će doneset, svatoj,
manesta ka će promenet, svatoj,
toga će doma idete.

50

Bralje se, bralje, drugari,
ot Gorno i Dovno mahalo,
pot jeno drvo goljemo,
na taja trava rudina,
igralje igre junačke,
najposlje se oblagalje,
koj će go bajrak preskoči,
toja će bide vojvoda.
Esat go bajrak preskoćif,
Esat postanaf vojvoda,

pa teško im se razboljev.
- Drugari, verne družina,
kako ni bilo zboreno,
ako se nekoj razbolje,
na ruke da se nosime.
- Esate, mladi vojvoda,
svi ti sme verne družina,
svim noge ni se otseklje
i ruke ni se skinalje.
- Drugari, verne družina,
vije će doma idete,
nemoj da puške frljate,
ć' iljeze mati pri selo,
pa će ve praša za mene.
Ka će ve praša za mene,
vake da majki kažete.
Iljezla mati kraj selo,
Esata da go prečeka:
- Bećari, verne drugari,
zašto se Esat ne vratif,
kažite ke vi ostanav?
- Majčice, mila najmila,
mlat Esat ti se oženif
i mlogo seljam ti činif,
crne oblaci bajraci,
belje kamene svatoji,
a crna zemna manesta.

51

- Gljedanice, sljezi vo dvoroji,
imam nešto, nešto da ti kažem,
će te prašam, pravo da mi kažeš,
a me sakaš, elji me povzimaš?
- Gljedaniku, pravo će ti kažem,
ja te sakam a ne te povzimam,
ja te sakam i tebe će zemem,
gljedaniku, nešto da ti kažem,
jako da te izradujem,
gljedaniku, utre će ti dojdem,
će ti dojdem, utre vo četvrtok,
- Gljedanice, sega ć'idem doma,
ć'idem doma, materi da kažem,
da i kažem, da ga izradujem.

52

Manesto, buben trndafilj,
sinojka ti dojde, mori, od gurbet
i prva mahana, mori, ti najde,
i prva mahana, mori, ti najde,
ljiceto ti beše šareno,
za kogo si go, mori, šarila?
- Hasane, dilber stopane,
som čula, Hasan, će mi doiđaš,
za tija som go, Hasan, šarila.
- Manesto, mori, buben trndafilj,
i druga mahana, mori, ti najde,
postelja ti beše, mori, poslana,
poslana, mori, i rasfrljana?

- Hasane, dilber stopane,
tvuje ti se deca, Hasan, igralje,
igralje, ga rasfrljilje.
- Manesto, mori, buben trndafilj,
i treća mahana, mori, ti najde,
ja ka se skači, mori, na čardak,
ti kogo digna, mori, na tavan?
- Hasane, more, dilber stopane,
čini mi, Hasan, šo će mi činiš,
on mi je, Hasan, prvi gljedanik.

53

- Koj ti ge dade, Ajše, tija crne oči,
daj mi ge, prva sevdo, za mene.
- Majka mi ge dala, bećar, muje crne oči,
ne možem, gljedaniku, ne ti ge davam.
- Koj ti ge dade, Ajše, tija ruse kosme,
daj mi ge, gljedanice, ne mi ge brani?
- Majka mi ge dala ovja ruse kosme,
ne možem, gljedaniku, ne ti ge davam.
- Koj ti ga dade, Ajše, taja prava stava,
daj mi ga, prva sevdo, ne mi ga brani?
- Majka mi ga dala mua prava stava,
ne možem, gljedaniku, ne ti ga davam.
- Idi da prašaš, Ajše, tvua stara majka,
dalj' će te dade, Ajše, tebe za mene?
- Ja som prašala, bećar, majka će me dade,
i ja te sakam, bećar, tebe će te zemem,
tebe će te zemem, bećar, tvua će bidem.

54
- Atidžiče, belo i crveno,
turi de go ž'fto šamijiče,
da ti viđim tvuje ruse kosme,
ruse kosme, tvuje belo ljice.
- Bre bećare, mlogo merak mi imaš,
ne som zn'la elj me toljko sakaš,
belo ljice mi je prodadeno,
za jenogo, bećar, bljizu vo komšije.
- Atidžiče, belo i crveno,
turi de go santino terljiče,
da ti vidžim tenko polojniče.
- Polojniče mi je prodadeno,
za jenogo, bećar, bljizu vo komšije.
Da som zn'la, bećar, toljko da me sakaš,
bi te zela, bećar, bi ti pobegnala
- Atidžiče, belo i crveno,
pomislji se, pa utre mi kaži,
beljki utre srce će ti ljegne,
će ti ljegne i će ti kandisa.

55
- Ne lji si se naspalo, kuzum belo Edulje,
tri večeri bez mene?
Četvor večer ja dojde, kuzum belo Edije,
tebe doma ne najde,
ja te najde zat vrata,
so drugogo zboreše, kuzum bela Edije,
blak muabet čineše
i mene me kudeše.

- Ne mi frljaj iftira, Džafer glavo pijana,
ja som bila vo majkinci, ej, more, Džafere,
snaha dete ni rodila, Džafer glavo pijana,
ja som go koljebala, ej more Džafere,
belje ruke som šarila
i tebe som čekala
da mi dojdeš ot pazar.

56

- A šo bi mi bilo, milo be dejče,
negde da te stretem,
negde da te stretem,
bre milo, vo tesne sokaci?
- Ka bi mi si strelo, bre milo muje,
tabaka da me stajiš,
tabaka da me stajiš, bre milo,
džigare da me prajiš,
džigare da me prajiš, bre milo,
drugaram da me davaš.
Ta ja nesom lokum, bre milo muje,
vo puas da me stajiš,
vo puas da me stajiš, bre milo,
dejkem da me davaš, bre milo muje,
drugaricem.
- Ja ka bi te strelo, bre dejče, ništo ne ti činim,
ruka za ruka, bre milo muje,
doma će ideme.
- Ti ka veljiš, bre milo muje,
take neka bide, be bećar,
doma će ti dojdem, tvua će ti bidem.

57

Na srce mi leži, mila dado, na srce mi leži,
Aj, na srce mi leži, mila dado, jena ljuta zmija,
takva ljuta zmija, mila majko, takva ljuta zmija,
aj, takva ljuta zmija, mila majko, šarka kamenarka.
taja neje, mila majko, ljuta zmija,
toko mi je, mila majko, karasevda.
Sevdinete oči, mila dado, sevdinete oči,
aj, sevdinete oči, mila majko, šarene filjdžani,
sevdinete veđi, mila majko, sevdinete veđi,
aj, sevdinete veđi, mila dado, tenke ka gajtani,
sevdinata stava, mila dado, sevdinata stava,
aj, sevdinata stava, mila dado, fidan od bosiljok,
sevdinoto grlo, mila majko, sevdinoto grlo,
aj, sevdinoto grlo, mila dado, mljeko nevareno.
Idi da ga sakaš, mila dado, idi da ga sakaš,
ja, idi da ga sakaš, mila dado, a će ti ga dadet,
ako ti ga dadet, mila dado, ako ti ga dadet,
aj, ako ti ga dadet, mila dado, brgo da se vratiš,
brgo da se vratiš, mila dado, mene da mi kažeš,
aj, da mi kažeš, mua mila dado, da me izradueš.

58

- Esmo lje, ćerko dadina,
ke ti je belo, mori, sviljeno,
du fčera si go, mori, imala,
so nego si se šetala?
- Majčice, mila najmila,
bećari mi go, maje, ukralje,
vo Kukuljova, maje, ljivada,

na tupan mi go, maje, frljilje.
- Esmo lje, ćerko dadina,
ke ti je đerdan, mori, od grlo?
- Majčice, mila najmila,
Majko, bećari bilje pijane,
ne zn'lje šo rabotalje,
za pare mi go, maje, prodalje.
- Ćerčice, mila dadina,
ćerko, sve šo ti našlje t'iskralje.
- Majčice, mila najmila,
majko, nemoj da kažeš babetu,
majko, on neje babo ka babo, maje,
toko je zmija pot kamen, majko,
pret vrata, majko, će me napudi.

59
Solunsko polje, dado, suša kažujet,
suša kažujet, dado, trava gori,
trava gori, dado mori, zemna ispucala,
Svi ovčari, dado, ovce brojlje
naš Seljim babo kože brojif,
kože brojif, Seljim, s'vze ronif,
s'vze ronif, Seljim, plajni zborif:
- Slušaj vamo, mori, stara planino,
dve hiljade ovce mi si zela,
dve hiljade kože mi si dala,
sedi so zdravje, mori, stara planino!
- Idi so zdravje, ćaja, zdravje da imaš,
pa do godina jope da mi doješ!
Sve šo bilje ćaje vo Turkija,

ot Turkija, ćaje, i ot Grcija,
pristignalje, ćaje, vo Sofija,
go viknalje, ćaje, Seljim-ćaja,
da im kaže ovce koljko imaf.
Ka im kažaf, Seljim, dve hiljade,
agalari, ćaje Krušijani,
koj trijese, ćaje, koj pedeset,
mu sobralje ovce dve hiljade,
koljko imaf, Seljim, toljko sobraf,
pa mi trnaf, Seljim, za ke doma,
za ke doma, vo Gora zeljena,
za ke doma, Seljim, so predelje,
on će ide vo Gora zeljena,
vo nejzina voda prestudena.

60

Mi iljezla, majka Abazova, na Gorna Muridža,
da prečeka mlade gurbetčije,
mlade gurbetčije, majka Abazova, ot prva godina:
- Dobro došlje, mlade gurbetčije, Abas a mi ide?
- Abas ne ti ide, majko Abazova, Abas ti ostanaf,
majko Abazova, ljeto će ljetuje,
majko Abazova, pare da ćaruje,
majko Abazova, dejka da izvadi,
majko Abazova, dejka najpristala,
mito da i plati, majko Abazova,
tupani da fati.

61
Da zamineme, le opam, da pomineme,
pokraj portete Arif hodžine,
da ga viđime, opam, da ga poljame,
bela Minira Arif hodžina,
da i viđime, le opam, da i poljame,
goljem dukat kolalija,
goljem dukat petnajeno.
- Ke si go zela, be Minke, ke si go našla,
goljem dukat kolalija,
goljem dukat petnajeno?
- Mi go dadoa, be Zikri, mi go dadoa,
Džejmenovci agalari.
- Ke si go zela, be Minke, ke si go našla,
takov đerdan so dukati?
- Mi go dadoa, be Zikri, mi go dadoa,
Džejmenovci agalari,
ka što sakalje, be Zikri, ka što sakalje,
ka što sakalje, same davalje,
ne me prašalje, Zikri, ne me prašalje.

62
Ka me ostaj, mila mati, jako malova,
em malova, em sirota, em bez nikogo,
koj će dojde, će me polja i će zamine,
će mi reče: "A bre dejče, ti si siroto."
Cev den gljedam pusto ritče, koj će zamine,
nema mi go pusti babo, on da me polja,
se omuži v' drugo selo boš poubavo.

63

Da li si, dado, čula razbrala,
šo bilo, dado, čudo golemo,
vo tija, dado, selo Kruševo,
vo tija, majko, sredno mahalo,
Jusuf ga, majko, turif Džemilja,
Jusuf go, dado, čudo učinif.
Ej more, džanam, Jusuf adžijin,
ta ka ga turi, Jusuf, Džemilja,
ta što i, Jusuf, najde mahana,
Džemilja, Jusuf, beše šo beše,
Džemilja, Jusuf, nišan vo Gora,
Džemilja, Jusuf, gorska hanama,
Džemilja, Jusuf, bela i crvena,
Džemilja, Jusuf, tenka i visoka,
duri vo Prizren, Jusuf, čujena.
Bero se, more, ljuto razljutif,
brgo ga, more, ćerka omužif,
vo tija, more, selo Šištejec,
za čujenogo, more, Hamzeta.
Eno ge, Jusuf, idet svatoji,
ot Bela zemna, Jusuf, nadolu,
vo reka se naturilje,
frljaje puške nagore
Džemilja će ga zimaje,
duri dva čifta tupani
i so pet svirlje stambolske,
Kruševo selo grmilo.
- Ej, mori, sestro, Razijo,
zatvori vrate i pendžeri,
da ne ge gledam svatoji,

da ne ge, sestro, čujem tupani.
- Zašto me, majko, ne praša,
zašto go čudo učini,
Džemilja si ga turila?
Ej , mori, sestro Razijo,
osedlaj, Rasko, kona dorija,
da ga ispratim Džemilja,
ja da ge stignem svatoji
i da i dadem daroji.
Jusuf ge, majko, sobraf daroji,
sve Džemiljine đerdani,
so dveste lire stambolske
i kapa oka dukati.
So puška turska martinka
Jusuf ge, džanam, stigna svatoji,
pri Šišteječke, džanam, grobišta.
- Ej, more, kitni svatoji
i prijateli praćanci,
da l' će mi izin dadete,
ja da ga viđim Džemilja
i da i dadem amanet?
- Ej, more, Jusuf adžijin,
idi ga viđi Džemilja.
- Džemiljo, mori, mlada manesto,
podigni, Džemko, duak ot čelo,
još jenoš da se viđime,
i alaf da s'učinime
ja da ti dadem, Džemko, amanet,
amanet, Džemko, tvuje đerdani
i tvua, Džemko, kapa dukati,
tebe se, Džemko, vetene,

vetene, Džemko, pa i redene,
drugi manesti, Džemko, ne ljičet.
- Ej, more, Jusuf adžijin,
ja tebe ti som sakala,
dukati ne ti som gljedala.
Ej, more, Jusuf adžijin,
mati ti čudo naprajla,
nas dvajca ne odvojila,
do veka da se žaljime
i tuga da tugujeme.
- Idi so zdravje, Džemiljo!
- Sedi so zdravje, Jusufe!

64

Pijan ide od grada,
veliko mome, em đuzelj,
najde moma v' ljivada,
veliko mome, em đuzelj,
konu trava bereše,
veliko mome, em đuzelj,
kede brala zaspala,
veliko mome, em đuzelj,
so komar se pokrila,
veliko mome, em đuzelj,
stajlo srpče pot glavče,
veliko mome, em đuzelj,
bećar mi ga razbudiv,
veliko mome, em đuzelj,
bećar em ga celjivaf:
- Stani, mome, šo spiješ, v

eliko mome, em đuzelj,
konu trava da bereš,
veliko mome, em đuzelj,
i ja će ti pomožem,
veliko mome, em đuzelj,
breme će ti podignem.

65
Se obori, se obori Šar-planina,
ajde, se obori, se obori Šar-planina,
mi potfati, mi potfati tri ofčara,
ajde, tri ofčara, tri čobana.
Prvi čoban, prvi čoban i se molji:
- Ajde, pušti mene, pušti mene, Šar-planino,
imam majka, imam majka šo me žalji,
ajde, imam majka šo me žalji.
Drugi ovčar, drugi ovčar i se molji,
Ajde, drugi ovčar i se molji:
- Pušti mene, pušti mene, Šar-planino,
Ajde, imam sestra, imam sestra šo me žalji.
Treći ofčar, treći ofčar i se molji,
Ajde, treći ofčar i se molji:
- Pušti mene, pušti mene, Šar-planino,
Ajde, imam žena, imam žena šo me žalji.

66
- Moravice, Moravice, pristala zeljena,
pristala zeljena,
šo ti rano, šo ti rano, sveće povenalo?

- Sveće povenalo, sveće povenalo,
bosa moma, bosa moma, preko mene prošla,
preko mene prošla berejeći,
berejeći trava detelina, trava detelina,
da narani, da narani, dva koni bratovi,
dva koni bratovi:
Jad'te, pi'te, jad'te, pi'te, dva koni bratovi,
će odite, će odite, dalječne putoji,
dalječne putoji,
će zimame, će zimame, Ajkuna devojka,
ona i je, ona i je, dadi boguana,
dadi boguana, dadi boguana,
mlogo miluana, mlogo miluana,
šo ne zn'je, šo ne zn'je, rano da stanuje,
rano da stanuje,
šo ne zn'je, šo ne zn'je dvoroj da zamete,
dvoroj da zamete,
šo ne zn'je, šo ne zn'je, vrate da otvori,
vrate da otvori.

67

- Gljedaj me, gljedaj, libe,
gljedaj me, gljedaj, muje verno libe,
nagljedaj mi se, milo libe,
dur ti som tuje, gljedanice!
Utre će idem, milo muje,
utre će idem, muje verno libe,
daljek daljeko, milo muje,
grada Stambola.
Da mi poračaš, libe, da mi naračaš,

da mi naračaš, muje verno libe,
šo da ti kupim.
- Kupi mi, kupi, muje verno libe,
crna šamija, milo libe, crna šamija,
crno da nosim, muje verno libe,
tebe da žaljim, milo muje,
tebe da žaljim.

68
- Kaži, Rinke, kaži majki,
ot šogo boluješ?
- Ka me prašaš, mila majko,
pravo će ti kažem:
oja boljes šo bolujem, ne je od Boga,
toko mije, mila majko, ot karasevda,
oja boljes, mila majko, neje denešen,
ja som bovna, mila majko, do tri godine,
ja ne možem, mila majko, nadvor da iljezem,
da go viđim, muje libe, ke mi se šeta.
- Idi, ćerko, rašetaj se so drugarice,
zemi, ćerko, kogo sakaš, samo ozdravi.
- Da ti kažem, mila mati, šo ne si zn'la,
oja libe ja go sakam još od malova
i boljezov šo go ležim ne je denešen,
evo, majko, da ti kažem, šo ne si zn'la,
drugarice šo mi bilje se izmužilje,
muje libe me sakalo, ne mi si dala,
sama zn'ješ, mila majko, ka me moljilo,
pa i ono, mila majko, se oženilo.

69

Svi se za ljeto radujet, dado,
Ralice ne se radujet,
Ralice ne se radujet, dado,
na den Đurđevden zajdujet,
vo jesen jope ć'iljezet,
i askerice ne se radujet, dado,
askeri asker ć'idujet.
- Ej, more, Kurto budala,
more, ej ugurala zatamo,
i ugur da ti sugodi
ka materina večera,
ka materina vecera, Kurto,
ka Zejnepina postelja.
- Ej, mori, bela Zejnepo, mori,
vrati ga glava zavamo,
vrati ga glava zavamo, mori,
još jenoš da se viđime!
- Ej, more, Kurto budala, more,
ka će ga zima zimuješ
so tija lito z'banče
ka Zejnepino terljiče?
- Ej, mori, bela Zejnepo, mori,
z'banče doma će dojde,
ja asker će ti ostanem
i zabit će ti se naprajm.

70

- Ka me ostaj, more Hasan, sama jena,
sama jena, more Hasan, ka nijena,
so dve deca, more Hasan, vo narače,
gljedajeći, more Hasan, vo Gabrojca,
gledajeći, more Hasan, želajeći,
so rukice, more Hasan, našarene,
našarene, more Hasan, k'nosane.
Ka me ostaj, more Hasan, so dve vreće,
more Hasan, 'rš i ječmen,
osom oka, more Hasan, potrepčinke.
Će ti pratim, more Hasan, šarka kniga,
da ga puješ, more Hasan, i da želaš,
i drugari, more Hasan, da raželaš.
Ne zabravaj, more Hasan, šo si rekov,
za Đurđevden, more Hasan, da mi dojdeš,
da šetame, more Hasan, vo ljivađe,
od ljivađe, more Hasan, du Morava.

71

Biljbilj puje, more jagne, biljbilj puje,
biljbilj puje, more jagne, vutro rano,
of, aman, aman, devojčice, mori mome,
po pret saba.
- Ne puj, ne puj, more biljbilj,
ne puj, ne puj, more biljbilj,
toljko rano, of, aman, aman,
devojčice, mori mome, po pret saba,
će razbudiš, more biljbilj, će razbudiš,
će razbudiš, more biljbilj, do dve mlade,

cev noć som ge, more biljbilj, uspivala,
docna došlje, docna došlje, more biljbilj, od šetane,
of, aman, aman, devojčice, mori mome, od šetane.

72

- Mori rujmeno, mori bela kajmeno,
ke si go našla, ćerko, takvogo muža,
takvogo muža, ćerko, nedomaćina,
nedomaćina, ćerko, nevrtikuća,
tutun pije, ćerko, gra ne kupuje,
rakija pije, ćerko, doma ne spije.
- Ja som go našla, majko, na Radov kamen,
na Radov kamen, majko, karte igraše,
karte igraše, majko, pare imaše,
pare imaše, majko, petsto dukati,
pa me daruaf, majko, deset dukati,
deset dukati, majko, zlatne kolbije,
đomret delija, majko, em merakljija,
merak som stajla, dado, i som go zela,
takov delija, dado, ne som videla.

73

Ljetuav, katilj, ljetuaf,
duri do devet godine,
ćaruaf pare bisage,
pa trnaf doma da dojde,
i kupif devet predelje,
predelje ovce bekice,
i fatif devet ofčara,

i kupif devet kučića,
i deset koni samarne,
i do tri koni sedlari,
i jeno belo magare,
pa trnaf doma da dojde.
Ka došof vo svuje selo,
mi strete jena manesta,
teljina isterujeći,
so našarene navlanke,
ka došof malo pobljizu,
svua ga žena prepoznaf:
- Hej, mori, mlada manesto,
a imate konak za mene,
a imate bela odaja,
noćeska da vi noćevam,
a imate devet kotari,
ovceve da ge zatvorim,
a imate devet sindžiri,
kučića da izvrzem,
a imate konak pogoljem,
ovčari da mi prespijet?
- Ej, more, mladi ćaaja,
da idem da prašam svekrva,
da lji će te zeme na konak.
- Hej, mori, mila svekrvo,
došov vo selo ćaaja,
ni traži da ni noćeva,
ni traži bela odaja,
ni traži devet kotari,
ovce da ge zatvori,
ni traži devet sindžiri,

kučića da ge izvrze.
- Ej, mori, mila manesto,
ćaaja ima uneri,
ćaaja neka noćeva,
ćaaja ka će zaspije,
vo dremke da go zakolješ.
- Ej, mori, mila svekrvo,
ka će ćaaja zakoljem,
ono je naše spainče,
po prsten som go poznala.

74

- Filjibo, Filjibo, dejko pristala,
napraj mi, napraj mi, pljitke openke,
le džanam,
će idem, će idem, dolu vo Prizren,
će kupim, će kupim, ćifte voloji,
le džanam,
će orem, će orem, ravne dvoroji,
će sijem, će sijem, turlji svećina,
le džanam,
će sijem, će sijem, fidan bosiljok,
le džanam,
će kitiš, će kitiš, bela odaja,
le džanam,
će fatim, će fatim, ćifte tupani,
le džanam,
da igraš, će igraš, će se naigraš
da bide, da bide, svadba čujena,
čujena, mori, vo cela Gora.

75

- Vrbice, vrbo zeljena, đurđevdenova,
šo si se rano razvila,
ne lji si gajlje imala?
Stara som majka imala,
mori vrbice, e drugarice,
ona mi ge brala gajljina.
Naveni granke do zemna,
mori vrbice, e drugarice,
ja da ti kažem dertoji,
dertoji muje gajljina:
ovčara som go imala,
mori vrbice, e drugarice,
do povnoć som go čekala,
mori vrbice, e drugarice,
na strga som presvpivala,
so ž'fto vedro vo ruke,
so k'nosane ručice,
i so koravo ruho na sebe.
Nemoj da zemeš ovčara,
mori vrbice, e drugarice,
ovčarsko je gajlje goljemo,
mori vrbice, e drugarice.

76

Ke som sakala, o mila nane mori,
ne mi si dala,
ja će ti umrem, o mila nane mori.
mlada i zeljena,
o mila nane mori, nesraduana.

Ja će ti ostajm, o mila nane mori,
goljem amanet,
goljem amanet, bre mila nane mori,
ćiljim na razboj, bre mila nane mori,
još nedotkajen,
ja će ti ostajm, o mila nane mori,
goljem vasijet:
da me zakopete, bre mila majčice,
nasproti selo,
nasproti selo, o mila nane mori,
mlade ka šetaje, bre mila nane mori,
urnek da zimaje,
šo se sakaje, bre mila nane mori,
da ge ne dvojet,
o mila nane mori, da se zimaje.

77

Teško mi se, Beija, razboljela,
mi ljegnala, Beija, na postelja,
za dva-tri dni, Beija, mi umrela.
I dojdoa sve Bejine drugače,
da poljaje Beija jako bovna,
ka stignalje, živa ne ga našlje:
- Stani, Bejo, ćerko materina,
ti dojdoa, ćerko, sve drugače,
ti senalje, ćerko, do pri tebe.
I senalje Bejine drugače,
i senalje Beji do pri glava,
ga želaje Beija, s'vze ronet
s'vze ronet Beine drugače,

s'vze ronet, Beija mi ga moljet:
 - Stani, Beijo, bre naša drugače,
akšam dojde da se rašetame,
akšam dojde, saba se učini!
Ga dignalje, Beija, ot postelja,
će ga noset, Beija, crna zemna,
crna zemna, pusta ostanala,
sve šo zima, a ništo ne vraća,
sve šo zima, a ništo ne vraća.

78

- Šo me učini, šo me napraji, Altano bre,
ka suo drvo javorovo, izgore bre,
da lji će se rodi jošće jeno dejče ka tebe, bre,
da lji će izgore jošće jeno dete ka mene, bre?
- Idi da ga prašaš tvua stara majka, Altano bre,
da lji će te dade tebe za mene, izgore bre?
- Bilo som prašalo, mati ne me dava, Karaljijo,
mati ne me dava, deka si siroto, izgore bre,
deka si siroto, deka pare nemaš, deljikanljijo,
deka pare nemaš, deka kuća nemaš, deljikanljijo.
- Ako kuća nemam, ako pare nemam,
ruke imam, pare će zaradim, izgore bre,
pare će zaradim, kuća će naprajim,
tebe će te zemem, Altano, izgore bre.

79
Patreno pilje šareno,
ne ljetaj gore visoko,
će paneš dolu dl'boko
ć' iskršiš krila šarene,
će ti ge beret Goranke,
Goranke, dejke pristalje,
će ti ge prajet vezance,
će ge praćaje bećaram,
bećaram, svujem gljedancam.

80
Ja som se napromenila,
a nema koj da me gljeda,
muje je milo na asker,
nema go milo da dojde,
s kaplara se razljutilo,
kapetan ne mi go pušća,
kapetan ne mi go pušća,
da dojde da me rašeta,
kros tija Belje potoke,
kros tija Belje potoke,
na taja Careva češma
da jadem ljep i sirene,
da pijem voda studena,
da pijem voda studena,
da bidem bela i crvena,
da rastem tenka i visoka,
i doma ka će trneme,

svećina će nabereme,
odaja će nakitime.

81

Ti da staneš, kalješ belo jagne, vutroj rano,
bre mlada manesto, po pret saba,
će ideme, kalješ belo jagne, da šetame,
će šetame, bre mlada manesto, vo ljivade,
će bereme, kalješ belo jagne, turlji sveće,
bre mlada manesto, goroljija,
bre mlada manesto, i trnafilj,
kalješ belo jagne, i morava.
Će kitime, bre mlada manesto, šar-postelja,
Šar-postelja, kalješ belo jagne, manestečka,
em da kitiš, bre mlada manesto, em da puješ,
da ne ljegneš, bre mlada manesto, dur ti dojdem,
da te najdem, kalješ belo jagne, promeneta.

82

- Arifko dejko pristala,
ja šo ti reko, mori, sinojka,
da dojdeš da me ispratiš
do više selo, mori, Orčuša,
do tija ravne, mori, ljivađe,
do visokata, mori, Đurđojca,
tuje da alaf, mori, činime,
tuje da besa, mori, vrzeme:
ti da mi, mori, ćiljim izotkaš.

da naprajš pljitke, mori, openke,
i gornesevske, mori, čorape.

83

Haljilj-aga, fidan bojljija,
ne prodavaj kona dorija,
ne grubi sebe za mene,
sama će ti dojdem po tebe.
Haljilj-aga- fidan bojljija,
ne prodavaja ćustek od grlo,
ne grubi sebe za mene,
sama će ti dojdem po tebe,
kuća ti ga znjem ke ti je,
nagore, vo Gorno mahalo.
Haljilj-aga, fidan bojljija,
zašto me toljko ne slušaš,
ne slušaš i ne veruješ,
deka te sakam ot srce,
ot srce, još ot malova.
Haljilj-aga, fidan bojljija,
ja će ti dojdem po tebe,
gola i bosa za tebe.

84

- Večer da iljezeš, Atmano prva le sevdo, mori,
na gorno vratiče,
imam nešto, Atmano bre gljedanice le, mori,
nešto da ti kažem,
na gurbet će idem, mori, vo grada Stambola,

da mi kažeš, mori, du ke će me pračaš.
- Ja će te ispratim, Bejljulj be bećar, le more,
du ke Samodrvo,
du ke Samodrvo, Bejljulj be bećar, le more,
du ke Želan kamen,
i ot tuje, Bejljulj be bećar, le more,
će se odvojime,
ti zatamo, bre gljedaniku, le more,
a ja za ke doma,
ruka će ti fatim, Bejljulj be bećar, le more,
šo će me daruješ?
- Ja će te darujem, Atmano stara le sevdo,
so dva-tri ključoji, Atmano prva le sevdo,
i so tri sandaci.
Vo prvujet sandak, Atmano prva le sevdo,
ruo manestečko.
Vo drugujet sandak, Atmano, stara gljedanice,
le mori, kapa so dukati,
Atmano prva le sevdo, mori, zlato nebrojeno,
vo trećujet sandak, Atmano stara le sevdo,
ruo novoženska, nića napišana,
si go tkala, Atmano bre sevdo, si se raduala,
pesne si puala,
do godina, Atmano bre sevdo, le mori,
svadba će praime.

(Najpopularna pesna poslje Džemiljijna. Vo goranske pesne i vo nebet počnujet so ovaja pesna – Atmanina pesna. Svakoj nebet ka počine da se sviri so pesna Atmanina i ka se javujet stignalje, so ovaja pesna. Brocka Jelica, Brojani za tija ga vikaje Jelica.)

85

Teško mi se, Mita, razboljela,
nikoj mi ga, Mita, ne veruje,
koj veruje za pare ljetuje,
vo Sofija ke Ismailj spaija.
- Pratite mu jena teljegrama,
kako zn'je Ture neka dojde,
da ga najde Mita dur je živa.
Ga dobilo Ture teljegrama,
ka ga čita, Ture, s'vze roni,
pa mi trna, Ture, navrapito,
kona vodi, Ture, samo hodi,
ljep vo torba nosi, gladno sedi,
voda gazi, Ture, žedno hodi.
Ka pristigna, Ture, do pri selo,
pa mi srete, Ture, gujedarče:
- A bre, dete, more, gujedarče,
čije vi je oja presno gropče?
- Ka me prašaš, Ture, će ti kažem,
ti umrela, Ture, tvua Mita,
dur lježala, tebe te tražila.
Koga vljezlo, Ture, vo odaja,
mi zagljeda, Ture, šarena postelja.
- A bre, majk, a bre mila majčice,
čija vi je ovaja postelja?
- Ti lježala, sinko, tvua Mita,
dur lježala, tebe te tražila.
Pa ge sobra, Ture, tri grobari,
da otkopet Mita, da ga viđi,
ka ga vide Mita, šo da viđi,
crne oči, Miti, zatvorene,

belo ljice, Miti, potemnelo,
crne kosme, Miti, očešljane,
očešljane Miti, nepljetene,
ga pokriva, Ture, s'vze, roni,
em ga gljeda Mita, em ga redi,
pa se vrati, Ture, ožaljeno,
ožaljeno, Ture, izgoreno.

86
- Hajrijo, ćerko dadina,
Hajrijo, čuma t'udrila,
vo Gora si se pročula,
zašto ge mamiš bećari,
zašto se, ćerko, ne mužiš?
Muži se, ćerko, ne sedi,
strojnici ti doođaje,
goljeme pare davaje.
- Hajrijo, ćerko dadina,
muži se, ćerko, ne sedi,
zemi nekogo, odberi,
sinojka, ćerko, zboreja,
pret vrata ti se šetalje,
zborilje će te grabujet,
tija se azgan bećari,
Brojani i Krušijani,
oni se turske efina,
vo Stambol se pročujene,
turske aname im kralje,
ge kralje i ge vraćalje.
- Majčice mila, najmila,

puste bećari Brojani,
Brojani i Krušijani,
majčice mila, najmila,
za pare ne se prodavam,
ja kogo sakam će zemem,
će zemem i će odberem.

87

- Bre bećare, šo si se ponesof,
samo gljedaš a ništo ne viđiš?
Ne me gljedaj šo som gola i bosa,
tok mi gljedaj mua prava stava,
prava stava pusta da ostane,
koga nema bećar da ga krši,
ne me gljedaj šo som ja sirota,
tok mi gljedaj muje belo ljice,
belo ljice, muje gajtan veđi,
blo ljice pusto ostanalo,
koga nema bećar da go grlji.
More bećar, šo si se ponesov,
zar ne viđiš muje ruse kosme,
ruse kosme puste ostanalje,
koga nema bećar da ge mrsa?
- Mori dejko, ja ne som ponesen,
tebe gljedam a ruo ne viđim,
ja te sakam i tebe će zemem
tebe sakam i ruho ti sakam.

88

- Dojdi večer, Elmas kara-Asan, večer povečera,
imam nešto, Elmas kara-Asan, nešto da ti kažem,
a be dete, materi da kažeš,
a be bećar, da ga izradueš.
da ugotvite, Elmas kara-Asan, šarena postelja,
bre bećare, i bela odaja,
ruka za ruka, Elmas kara-Asan, doma će ideme,
a be dete, nemoj da gajljuješ.
- Ne me igraj, Aljemšo kalješo, jošće som malovo,
Aljemšo kalješo, dete adžamija,
Aljemšo kalješo, ašegovca igram,
mi ge utisalje, Aljemšo kalješo, dvesta ašeđića,
Aljemšo kalješo, i pusta krušumlija,
Aljemšo kalješo, prva gljedanica,
mi ge utisalje, Aljemšo kalješo, careve bećari.
- Ti ne gajljuj, Elmas kara-Asan, le,
ja će im ge zemem, bre bećaru,
tebe će ge dadem, bre bećaru,
samo da te zemem, bre bećaru,
i tvua da bidem.

89

Ja som stajlo crvenilo sve zaradi nego,
ono mi velji: „Bademo, mori,
si se izbarđalo ka si vapcualo."
Mu som stajla dram beljilo sve zaradi nego,
som se promenila i ono mi velji:
"Bademo, mori, si se izbarđala urda ka si jala."
Som staila telj sitarka sve zaradi nego,

ono mi velji: „Bademo, mori, zvezde ti panalje,
na glava ti zastanalje.“
Som obljekla kor aljišta, ne me poljuje,
mori nane, glava ne vraća.
Šo si ženila, mori nane, šo si ženila,
mori nane, dete malovo,
dete malovo, mori nane, ništo ne zn'je.
Ja go sljičam, mori nane, ja go obljićam,
šo ste tupalje, mori nane, svadba ste prajlje,
svadba ste prajlje, mori nane, ste se trošilje.

90

- Šo je ovja, babo more, vo godina,
svi ćaaje, babo more, izdojdoa,
Suljo ćaaja, babo more, ne ni dojde,
idi prašaj, babo more, sve ćaaje, Suljo ćaaja,
babo more, šo ostanaf?
- Ja som prašaf, bre manesto, sve ćaaje,
go fatilje, bre manesto, Suljo ćaaja,
go fatilje, bre manesto, aramije,
pa mu tražet, bre manesto, mlogo ovce,
mlogo ovce, bre manesto, pet stotine,
pet stotine, bre manesto, sve odbrane.
- Šo čekate, babo more, im dadite,
šo će ni ge, babo more, toljko ovce,
som videla, babo more, ka ge brojif,
tri hiljade, babo more, ge izbrojif,
a drugete, babo more, ge ostaif,
se umorif, babo more, brojejeći.
Šo je onja, babo more, šo se belji,

vo planina, babo more, Krušeječka,
dalj' se orloj, babo more, elj' se kamnoj,
eno tamo, babo more, vo Okljetec?
Ne se orloj, be manesto, niti kamnoj,
tija ti se, bre manesto, naše ovce,
naše ovce, bre manesto, Sulj-ćajine,
će ti dadem, bre manesto, jen muštilok,
bakšiš goljem, bre manesto, mamudija,
mamudija, be manesto, petnajeno.

91

S’nce zajde, s'nce zajde, nan' mori tugo,
s’nce zajde, među dve planine,
vo planine, vo planine, nan' mori,
tugo vo planine, dva bela čaderi,
vo čaderi, vo čaderi, nan' mori,
tugo vo čaderi, boljen junak lježi,
aman, koljko lježi, koljko lježi, nan' mori,
tugo koljko lježi, toljko naračuje:
- Mi vikajte, mi vikajte, nan' mori,
tugo mi vikajte, Imera berbera, mori,
neka zeme, neka zeme, nan' mori,
tugo neka zeme, klješte burmaljiče,
aman, da izvadi, da izvadi, nan' mori,
tugo da izvadi, z'pče srmaljiče.

92

Aljija, more delija,
ni oca imaš ni majka,
samo jena pusta tambura,
Aljija, more delija,
tri sela činet davija,
četvrto selo šaiti,
zašto ge mamiš sve dejke,
i sirotice dovice,
i kalješeste maneste?
Aljija go vikna kadija,
da mu ga viđi davija,
Aljija kabadaija:
- Zašto ge mamiš sve dejke,
em sirotice dovice,
i tija kalješ maneste?
Aljija stana da sviri,
kadija stana da igra.
- Aljija kabadaija,
alaf da ti se sve dejke
i sirotice dovice,
em kalješeste maneste,
Aljija kabadaija,
sve šo te saka ne vraćaj,
za tija greške ne sudim.

93

Kurtence, kurto budala,
slušaj šo velji Zejnepa,
šo velji i šo kažuje:

- Vamo se zaproljećilo,
dejčića, Kurto, se zanušalje,
na svako ritče, Kurto, ovčarče,
na svakoj zavor dejčića,
dejčića, Kurto, koprivarčića.
Kurtence, Kurto budala,
Zejnepa mlogo gajljuje,
Zejnepa cev noć ne spije,
vo dremke, Kurto, se uplašuje,
vo dremke, Kurto, se uplašuje,
na čardak, Kurto, ti noćevujem
i mesečina, Kurto, prašujem:
kede te, Kurto, dujet vetroji,
kede te, Kurto, vrnet dožoji,
da lji te, Kurto, negde videla?
Za Đuren, Kurto, doma da dojdeš,
da dojdeš, Kurto, da se šetame,
kros taja, Kurto, Gora zeljena,
Zejnepa, Kurto, da ga sredaješ.

94

Sevda mi ge vrate zatvorila
so dve slamke, lele, 'ržanove
i dve kitke, mori, bosiljkove,
go vrzala, sevda, Karamana,
da ga brani, sevda, od bećari.
Pa otide, sevda, vo baštiče
da navadi, sevda, turlji, sveće,
em vadila, sevda, em nabrala,
da nakiti, sevda, odajiče.

Berejeći, sevda, zapuala:
ako šetaš, Sait, da mi dojdeš,
ako spiješ, Sait, son da viđiš,
da mi dojdeš, Sait, da me poljaš,
ke mu berem sveće i bosiljok.
Spijejeći, bećar, vo son videf,
ke mu bere, sevda, turlji sveće,
da nakiti, sevda, odajiče,
odajiče, sevda, manestečko.
Se razbudif, Sait, se začudif,
pa otide, bećar, da ga polja,
dalj' je tuje, sevda, vo baštiče.
Koga stigna, Sait, do pri vrata,
vrata i je, sevdi, zatvorena,
so dve slamke, sevdi, 'ržanove,
i dve kitke, sevdi, bosiljkove.
Slamke i ge, Sait, izodvrzav,
so bosiljok, bećar, se nakitif,
pa otide, bećar, vo baštiče:
- Neka ti je, sevdo, airljija,
tija sveće, sevdo, šo go bereš,
da mi kažeš, sevdo, šo će kitiš?
- Ja će kitim, Sait, odajiče,
odajiče, bećar, manestečko.
Pa pobegna, sevda, za Saita,
za Saita, sevda, za bećara.

95

Ti mi se, Lenče, pofalji
na pendžer ka sme zborilje,
ti da mi stajiš jadoji,
za tebe boljen da lježim,
za tebe verem da vrzem.
- Ej more, dejče, zeljeno,
zeljeno i nedozreno,
ja ne som dete malovo
ot petnajeset godine,
za tebe da se razboljem,
bolnica boljen da lježim!
- Ej more, bećar delija,
ja merak ti som imala,
na pendžer ti som vikala,
na pendžer šo som zborila,
vo tebe som se opila,
i ne zn'm šo som zborila,
ostaj ge, bećar, pendžeri,
pendžeri sme iskršilje,
i ništo ne sme svršilje,
ja će ti, bećar pobegnem,
i take će ti dokažem,
da ne som dejče zeljeno,
zeljeno i nedozreno,
ja ti som, bećar, jabuko,
prezreno i prepečeno,
preblago i preljezetno.

96

- Ne se falji, kučuk-Suljo, nejdi na goljemo,
kuća ti ga zn'jem, Suljo, so plot zagradena,
so plot zagradena, Suljo, slama pošijena,
imaš jena stara majka pri ogin senata,
pri ogin senata, Suljo, so kožuv zavijena.
- Zbori šo će zboriš, Fato, ja će te grabujem,
ja će te grabujem, na češma ka ć'ideš,
na češma ka ć'ideš, Fato, voda ka će sipeš.
- Ne lji zn'ješ, kučuk-Suljo, imam devet braća,
imam devet braća, Suljo, ka devet nožoji,
će te prajet, kučuk-Suljo, parče po parče.
- Ne se plašim, dilber Fato, da se devedeset.
ja će te grabujem, Fato, vo oblak da vljezeš.
Akšam dojde, dilber Fati, braća izdojdoa,
zela ibrik, dilber Fata, na ruke da tura,
na ruke da tura, Fata, so krpa na ramo,
na ruke im tura, sestra, voda ibrik nema,
ka im tura, dilber Fata, gradne s'vze tura.
- Zašto želaš, Fato sestro, zašto voda nemaš?
- Mi se faljif, milje braća, pusti kučuk-Suljo,
mi se faljif, kučuk-Suljo, on će me grabuje,
on će me grabuje, Suljo, na češma ka ć'idem
na češma ka ć'idem, braća, voda ka će sipem.
Mi ripnalje devet braća so nožoj vo ruke
da go sečet kučuk-Sulja parče po parče.
- Zastanite, milje braća, nešto da vi kažem,
ne lji zn'te, milje braća, Suljo je k'pina,
Suljo je k'pina, braća, goljem beljadžija.
Ge zamolja brat najstarujet:
- Zastanite malo, sestra ni go saka Sulja,

izin ne ni dava, sestra, da go zakoljeme,
da dademe sestra, da ne go koljeme.
Se složilje, milje braća, sestra mu dadoa.

97

Novino, bre mesečino, džanam,
Novino, bre mesečino, džanam,
da svetiš da ne ni zajdeš, mori,
goljema svadba ć'imame, džanam,
ć'odime, džanam, putoj dalječne,
duri vo taja Sofija, džanam,
ć'ideme po bela Jana Rendova.
Koga zatamo trnalje, lele,
izvori voda tečea,
crešne i višne cvetea,
pčenice bilje zeljene
zeljene a ne dozrene.
- Rendojce, majko Janina
otvori vrate i pendžeri,
ti da ge viđiš svatoji,
svatoji mlade Gorani,
so dveste koni atoji,
so ž'fte sedla šimširne,
sve im se uzde kitene.
Ga zelje Jana Rendova.
Koga se nazać vratilje, lele,
izvori se isušilje, lele,
crešne i višne g'obralje,
pčenice ge ispožnelje, lele.
Stignalje vo Gora zeljena, lele,

vo taja Vraca visoka,
s'odvojlje v'taja Šutman planina,
dvajca svatoji otišlje, lele,
da kažet goljem muštilok ,lele,
vo tija selo Kruševo.
Koga vo selo stignalje, lele,
rljaje puške martini,
Kruševo selo grmilo,
ot barut ne se viđilo.

98
Nalbatinče mlado kona kuje,
kona kuje, kon mu potigruje.
- Ne mi igraj, konu, ne se igraj,
ti će odiš dalječne putoji,
ti će odiš du grada Stambola.
Nalbantiče ono kona kuje,
a dilber mu nemu lamba sveti,
em mu sveti nemu, em mu zbori:
- Šo te tekna, mlado nalbatinče,
kona kuješ noća vo temnina,
kona kuješ, ti ke će putuješ?
- Ja će ti idem, libe, na daleko,
na daleko, vo grada Stambola.
- Da te prašam, mlado nalbatinče,
da te prašam, pravo da mi kažeš,
da ne bideš samo, nalbatinče,
zemi mene so tebe da dojdem,
vo godina so tebe da bidem.
- Ne mož' da dojdeš, libe, će s'umoriš,

pret nas ima jena goljema šuma,
ne mož' da dojdeš, libe, će mi zagineš,
- Će se napraim jena jerebica,
jerebica, bela golubica,
će ga preletam, so tebe će dojdem,
- Ne mož' da dojdeš, libe, će se udaviš,
pret nas ima jeno široko more.
- Će go ispljivam, so tebe će dojdem,
će ljetame, dušo, će pljivame,
- Ugotvi se, libe, promeni se,
vo godina so mene će dojdeš.

99

Ej, mori dejko, so kosme plave,
kaži mi, dejko, da lji te dalje?
- Ej, more bećar, ne som dadena,
ne som dadena, ni izvadena.
- Ej, mori dejko, dojdi pri mene,
ja da ti dadem sve šo ti trebe,
- Ej, more bećar, ništo ne davaj,
ja tebe, bećar, ti som sakala,
nikomu, bećar, ne som kažala.
- Ej, mori dejko, oči zeljene,
za mene, dejko, ti si rodena,
- Ej, more bećar, dojdi pri mene,
ot ovde, bećar, doma ć'ideme.

100
Ogrijala mesečina, džanam,
ogrijala mesečina,
od Soluna du Tetovo,
ot Soluna du Tetovo.
Taja neje mesečina, taja neje mesečina,
toko mi se tri maneste,
tri maneste, tri jetrve,
tri jetrve Jelovjanke,
pa mi sljezlje vo Tetovo,
da čekaje gurbetčije,
gurbetčije, more, trigodišne.
- Dobro jutro, gazda Koljo, džanam,
dobro jutro, gazda Koljo!
- Ajde bujrum, tri maneste,
mi kažite šo sakate, džanam?
Jena traži dram beljilo,
da nabelji belo ljice,
druga traži crvenilo,
da našari belo ljice,
belo ljice manestečko,
trećata traži k'na boja,
da k'nosa belje ruke,
da k'nosa ruse kosme,
ruse kosme manestečke.

101
Ajde doma, Emin-ago, bre,
fidan bojljija,
dosta si ljetuaf,

ne lji znješ, Emin-ago,
bre, fidan bojljija,
žena ti je bovna,
žena ti je bovna, Emin-ago.
Bre, fidan bojljija,
beljki će ti umre,
beljki će ti umre, Emin-ago,
bre, fidan bojljija,
deca će ti ostaj, Emin-ago,
bre, fidan bojljija,
koj će ti ge gljeda, Emin-ago,
bre, fidan bojljija.
Idi ga ozdravi
tebe čeka, Emin-ago,
bre, fidan bojljija,
deca da sobereš, Emin ago,
bre, fidan bojljija,
žena da ozdraveš.

102

- Mejruljano, imaš mori prava stava,
prava stava, Mejruljano, za kršene,
daj de mi ga, Mejruljano, prodadi mi ga!
- Ne ti ga davam, be bećar, prava stava,
prava stava je, bećar, prodadena,
prodadena je, bećar, za drugogo,
za mujego, be bećar, gljedanika.
- Mejruljano mori, imaš ruse kosme,
ruse kosme, Mejruljano, k'nosane,
k'nosane, Mejruljano, bojosane,

daj de mi ge, Mejruljano, prodadi mi ge!
- Ne ti ge davam, bre bećar, ruse kosme,
ruse kosme mi se prodadene,
prodadene, bre bećar, za drugogo,
za mujego, bre bećar, gljedanika.

103

Torba mi spremaje, amanet, komšije,
putnina na vrata, na gurbet ć'idem ja,
gurbet mi ostanaf miras ot babeta,
idžat ja nevađam, roden som siroma.
Ka će ge prežaljim ljivade zeljene,
ljivade zeljene, izvori studene.
Gurbet mi ostanaf miras ot babeta,
idžat ja nevađam, roden som siroma.

104

- Koj ti ga dade, Ajše, taja prava stava,
Daj mi ga, gljedanice, ne mi ga brani?
- Majka mi ga dala, bećar, mua prava stava,
ne možem, gljedaniku, ne ti ga davam.
- Koj ti ge dade, Ajše, tija crne oči,
daj mi ge, milo muje, ne mi ge brani?
- Majka mi ge dala, bećar, muje crne oči,
bećar, tebe te gljedaje,
em te gljedaje, bećar, em te sakaje,
ne gajljuj, milo muje, tebe će zemem,
tebe će zemem, milo muje, tvua će bidem.

105

Iljezi, dejko Anito,
iljezi dolu na vrata,
na vrata da pozborime.
- Na korzo koga ć'ideme,
ka korzo da te rašetam
i nazać će te donesem.
Anito, dejko pristala,
utre će dojdem po tebe,
na vrata da te navikam.
Otide bećar vutroto
Anita da ga navika,
na korzo da ga rašeta,
ka što im bilo zboreno.
Povika, bećar, počeka,
Anita dejka nema ga,
iljeze mati na čardak
da polja nadvor koj vika.
- Šo vikaš, dete, šo čekaš?
- Kede je, majko, Anita,
da lji ti ćerka zaspala,
da lji na korzo otišla?
- Nit' mi je ćerka zaspala,
pa ni na korzo otišla,
otide, dejče, izbega,
ne zn'me za kogo ošla,
puste bećari, mangupi,
ka kradet i ne prašujet
i ćerke ne se p'ubave,
begaje i ne kažujet.

106

Pret oči mi Šar-planina,
sve izvori i svećina,
ot sve strane glas se čuje,
ovčarče ge pesne puje,
za dalječne gurbetčije.
Hej, hej, Šar-planino,
ti Goro zeljena,
sve šo go imaš,
mene mi je milo,
mene mi je milo!
Ofčarče ge pesne puje,
za dalječne gurbetčije:
Šar-planina sve ni ima,
ste otišlje vo tuđina,
Šar-planino mati stara,
ne onesla pusta para,
bes tebe ne možeme,
svi za Bajram će dojdeme,
svi za Bajram će dojdeme.

107

- Koga si bovno ljegnalo, Lenče bre,
na materina postelja,
zaš ne si majki kažalo, Lenče be,
mati da ti traži iljači,
mati da ti traži iljači, Lenče bre,
presno, kiselo jabuko,
presno, kiselo jabuko, Lenče bre,
na vr' jabuka rasteno,

na vr' jabuka rasteno, Lenče bre,
vo momina medra noseno.
- Majčice mila, najmila,
ja ne ti sakam jabuko,
ja ti za drugo bolujem,
majčice, mila najmila,
boljes ne traži iljači,
ja ti za drugo bolujem,
libeto nekna otide, majko bre,
srcevo mi go razbolje,
srcevo mi go izgore,
ka će mi dojde Libeto, majko bre,
srcevo će mi ozdrave.

108
Mi trnala namna Beguna
so srpče vo ruke,
aman, žetva će ide,
pa ga strete namna Beguna
nejzin prv gljedanik.
- Kede si trnala, namna Beguno,
so srpče vo ruke,
mori ti ke će iduješ,
mori, pravo da mi kažeš?
- Na žetva će idem, bre gljedaniku le more,
gore vo Šarulje.
- Gore te čekaje, bre gljedanice, mori,
du trojca bećari,
mori, tebe će grabujet.
Da odbereš, namna Beguno,

Mori, doma da se vratiš,
el ke mene, bre gljedanice,
le mori, elji ke matere.
- Ke tebe će dojdem, bre gljedaniku,
le more, nazač ne se vraćam,
ni na žetva ć'idem.

109
Snaja nani i zborila,
sina i go iskudila:
- Soberi go, nane mila,
ja šo mu som učinila,
saba puje, nane mila,
ono neje tuje,
sama ruo ja go sljičam,
sade sama go obljičam,
veljet, nane, druga ima,
će me tura, na će zima,
beljki i on po druge ide,
cev vek vake će mi bide,
ka što viđim, nane mila,
on ga tera da ne bide,
vo selo zboret, nane mila,
će me tura, na će zima.
Iskaraj go, nane mila,
ja šo mu som učinila.

110

- Ori Jano, dilber Jano,
iljezi mi, Jano, na vratiče,
imam nešto, Jano, da ti kažem,
da ti kažem, Jano, dva-tri lafa,
dva-tri lafa, Jano, tri-četiri
mene asker, Jano, me vikaje,
me vikaje asker tri godine,
da l' da idem, Jano, da l' da nejdem;
da li čiflik, Jano, da prodadem,
elji kačak, Jano, da iljezem.
- Niti kačak, Omer, ne iljjizaj,
pa ni čiflik, Omer, ne prodavaj,
idi asker, Omer, da iščiniš,
će te čekam, Omer, tri godine,
ja te sakam, Omer, ot malova,
tri godine, Omer, ne,se ništo,
će ni projdet, Omer, ka tri dena.
Ga posluša, Omer, dilber Jana,
go iščinif asker tri godine,
vo četvorta, Omer, doma dojde,
go čekala, Jana, s'goljem merak,
pa otide, Omer, na vratiče,
da ga viđi Jana kako mu je,
se videlje dvajca s' isgrljilje,
pa pobegna, Jana, za Omera,
za Omera, Jana, kapetana.

111
Koljko odim, sevdo mori, koljko šetam,
još ka tebe, sevdo mori, ja ne vide,
cela Gora, sevdo mori, ja ne vide.
A šo imaš. sevdo mor.i gajtan veđi,
gajtan veđi, sevdo mori, pročujene,
a šo imaš, sevdo mori, ruse kosme,
ruse kose, sevdo mori, za mrsane,
a šo imaš, sevdo mori, belo ljice,
belo ljice, sevdo mori, za grljene,
a šo imaš, sevdo mori, belo grlo,
belo grlo, sevdo mori, za đerdani,
a šo imaš, sevdo mori, prava stava,
prava stava, sevdo mori, za kršene,
ti si toljko, sevdo mori, obdarena,
obdarena, sevdo mori, bes mahana.

112
- Sabino, dejko pristala,
Sabino, gorski trndafilj,
ne odi, dejče, pred mene,
pred mene, dejče, zad mene,
ne digaj m'glje prahoji,
ne stavaj, dejće, jadoji,
zar mene ne me poznavaš,
ja ti som prvi gljedanik?
- Hej, more bećar, delijo,
sinojka ti som videla,
bez mene šetaš na korzo,
toljko mi teško panalo,

cev noć ne som zaspala,
će odim, bećar, pret tebe,
pret tebe, bećar, zat tebe,
će digam, m'glje prahoji,
ruoto da ti isprašim.
- Sabino, dejko pristala,
Sabino, gorski trndafilj,
praši go, dušo, praši go,
vrati se, pa otresi go,
ja će te, dejko, darujem
i tebe će te ćarujem.

113

Kurto budala, slušaj šo velji Zejnepa,
šo velji i šo kažuje, Kurto budala,
tebe te praša Zejnepa,
ljivada a si pokosif,
oj, Kurto, a si se umorif?
Kurto budala, Kurto budala,
tebe te praša Zejnepa,
da dojde da ti pomože,
zakosje da ti isplastuje,

(Bećar odgovara prema dejke od sprotiva so kriskane: Ihuuuuuuu!!! Dejke počnujet so pujene)

Kurto budala, Zejnepa se umorila,
cela ga niva požnela
oj, pologe ge poturila,
Kurto budala, a nema koj da ge vrze,
Kurto budala, tebe te praša Zejnepa,

da dojdeš da mi pomožeš,
pologe da mi povrzeš,
Zejnepa da ti odmori,
Oj ,Kurto budala,
ja ruček šo som som ručala,
oj, i tebe ti som ostajla,
oj, Kurto budala, da dojdeš,
večer na pendžer,
ručekov šo som ostajla,
zajeno će go jademe.

(Bećar odgovara so kriskane: Aiuuuuuuu!!!)

Oja pesne se pujet samo nadvor ot selo. Najpojće vo rabotno vreme ka se kosi i ka se žne. Dve dejke ge konponujet - vo isto vreme ge pujet sproti bećari.

114

A šo mi se nosi, maje, kapa so dukati,
zate će go zemem, maje, Bećira tuđara,
će mu ge iznosim, maje, pa će mu pobegnem,
pa će mu pobegnem, maje, vo roda će idem,
Bećirova glava maje polojna ćeljava,
polojna ćeljava, maje, polojna šugava.
Mene mi se nosi, maje, sviljeno srmeno,
zate će go zemem, maje, Bećira tuđara,
će mu ge iznosim, maje, pa će mu pobegnem,
pa će mu pobegnem, maje, doma će ti dojdem,
celo ruo manestečko doma će go zemem,
prve gosti, mila maje, doma ka će dojdem,

doma ka će dojdem, maje, nazać ne se vraćam,
Bećire e pijanico, Bećire glavo palava.

115

- Koljko odim, sevdo mori, koljko šetam,
još ka tebe, sevdo mori, ja ne vide,
kua beše taja majka tebe šo te rodi,
tebe šo te rodi toljko pristala?
- Ka me prašaš, bećar, pravo će ti kažem,
mua mi je majka prava Goranka,
a ja ti som, bećar, prava Brojanka,
ime mi je Sevda, vo Gora pročujena
- Da mi kažeš, Sevdo, da lji si dadena?
- Ka me prašaš, bećar, pravo će ti kažem,
ja nesom dadena bećar, merak ti som stajla,
selo mi go zn'ješ, dojdi da me sakaš,
mene će me dadet tvua će bidem.

116

- Hajde, hajde, Fato,
povnoć se učini,
ćerko, još ne si ljegnala,
ćerko, ič ne si dremnala!
- Nejdem, nejdem, majko,
gljedanik mi došof,
majko, od mlogo daljeko,
majko, na grđi mi zaspaf,
majko, ne velji da stane,
majčice, ne se razbuduje.

- Nemoj, nemoj, ćerko,
take ne biduje,
ćerko, rezilj će te napraj,
ćerko, pa će te ostaji,
ćerko, i će te parosa.
- Nejdem, nejdem, majko,
sega je ubavo,
tekra, majko, majčice,
dejka ne bidujem majko,
so nego će idem,
majčicem negova će bidem.

117

Som mesila tenko zeljaniče,
em je tenko em je prepečeno,
je meseno ka za dvajca ljuđi,
ka za mene i ka za Nedžipa,
ka za mene i ka za Nedžipa.
- Dojdi, Nedžip, noća povečera,
dur je babo, Nedžip, vo džamija,
dur isklana, Nedžip teravija,
ne mi idi, Nedžip, ka svakoga,
ka svakoga, Nedžip, na pendžerče,
večer dojdi, Nedžip, da zaljiči,
da zaljiči, Nedžip, na vratiče,
će vljezeme, Nedžip, vo odajče,
odajče je, Nedžip, pomalovo,
ka za mene, Nedžip, i za tebe.
Ka vljezoa dvajca vo odajče,
go zagljeda, Nedžip, jeno tronče.

- Ajde, Nedžip, mije da ljegneme,
pa porano, Nedžip, će begame.
- Trončevo je, Ibo, ka potesno,
ne ne bere, Ibo, obadvajca.
- Trončeto je, Nedžip, ka potesno,
će spijeme, Nedžip na rogoža,
rogoža je, Nedžip, ka potvrda,
da ne možeš, Nedžip, da zaspiješ,
oja večer, Nedžip, da go pamtiš,
pa i mene, Nedžip, će zapamtiš.

118
- Šo me vikaš, Šefijo,
dolu pot džamija,
Šefijo, dejče adžamija?
- Ja te vikam, delikanljijo,
nešto da ti kažem, delijo,
da te izradujem,
da ge pratiš, delijo,
dada i babeta, delijo,
mene da sakaje.
- Ja ge prati, Šefijo,
a ti mi ge vrati, Šefijo,
dejče adžamija.
- Ka mi bilje, delijo,
doma ne som bila, delijo,
mene ne kažalje,
dojdi utre, delijo,
noća vo četvrtok,

delijo, ja će ti pobegnem,
delijo, i tvua će bidem.

119

- Sabino dejko, mori, pristala,
zašto vo oro, mori, ne vljizaš,
orovo ne mi igra bes tebe,
srcevo mi izgore za tebe
Hej, more, bećar delijo,
ja ne ti vljizam, bećar, vo oro,
oroto da ti zaigra srceto,
zašto si, bećar, zabraif,
na Vlaška ka sme šetalje,
ti mi se, bećar, pofalji,
sve će mi kupiš šo sakam:
za belo grlo đerdanče,
za tenko polojniče kolanče,
za prava stava f'stanče,
zašto mi, bećar, ne kupi?
- Sabino, gorski trndafilj,
vljezi vo oro, zaigraj,
orovo ne mi igra bes tebe,
sve će ti kupim šo trebe:
za belo grlo đerdanče,
za tenko polojniče kolanče,
za prava stava f'stanče,
- Ej, more, bećar delijo,
sega će vljezem vo oro,
oroto da ti razigram,
fati se, bećar, do mene,

zajeno da poigrame,
do veka da sme veselje.

120

Poljajte go, dejčenceno na vrata šo zastanalo,
Poljajte go dejčenceno na vrata šo zastanalo.
- Dejče, bre pristalo, na vrata si zastanalo,
da bi mene prečekalo, na vrata si zastanalo
da bi mene prečekalo, hej, dejče bre, pristalo,
kosme si ge načešljalo, pa i si ge k'nosalo,
hej, dejče bre, pristalo!
- Dojdi, bećar, ka pobljizu da bi ti som bendisala,
Hej, dete bre pristalo, dojdi bećar kros dva dena,
za tebe mi srce ljegna, hej, dete bre pristalo,
- Tebe, dejče, te verujem, ja dva noći ne će spijem,
Tebe, dejče, te verujem, ja dva noći ne će spijem,
Hej, dejče bre, pristalo.

121

Nelj' ti reko, Džuljizo dadina,
nejdi po terzije, ćerko, nejdi po terzije,
A terzije, Džuljizo dadina, rano ljeginaje,
Džuljizo dadina, vrate zatvoraje,
Džuljizo dadina, kučića puštaje,
a vo srednoć, Džuljizo dadina, uneri imaje,
Džuljizo dadina, će te prezboraje,
će te povzimaje, ćerko, dubara otvoraje.

122

Tri godine, Nurke, ti som sakaf,
ti som imaf, Nurke, goljem merak,
pusti merak, Nurke, da ostane,
šo ne možem, Nurke, da te zemem.
Ja ne možem, Nurke, da ti zabraim
belo ljice, Nurke, crne oči,
crne oči, Nurke, gajtan veđi,
gajtan veđi, Nurke, ruse kosme,
ruse kosme, Nurke, prava stava,
ja će idem, Nurke, vo Turkija,
šo ne možem, Nurke, da te gljedam,
ot Turkija tekra ne se vraćam.

123

I dojdoa, Ilinki devojki, trojca ustrojnici,
ustrojnici, Ilinki devojki, svi trojca Cincari,
pročujene Oricke tuđari,
ga sakalje, Ilinka devojka, skupo ga plaćalje,
i davalje, Ilinki devojki, zlato so bisage.
Ge prašala Ilinkina mati trojca musafiri:
- Šo ste došlje, trojca musafiri, pravo ni kažite?
- Mije ti sme, majko Ilinkina, trojca ustrojnici,
vi sme došlje, majko Ilinkina, ćerka vi sakame,
se pročula Ilinka devojka mlogo nadaljeko,
ga zborilje vo skopske hanoji,
ga videlje na češma ka bila.
Ćerka vi je pročujena, najpristala vo Gorska nahija.
Se sobralje Ilinkine braća sestra da ga dadet.
Ka ga dalje Ilinka devojka, dada ne prašalje,

mati žela, ćerka ne ga dava.
Ka trnalje Ilinkine braća, sestra da praćaje,
ge prok'vna Ilinkina mati, sve devet sinoji:
mi ste dalje, sve devet sinoji, ćerka boguana,
ćerka boguana a ne sraduana.
Ga dadote mlogo nadaljeko,
nadaljeko duri preko Vardar,
mati žela, sinoj k'vne, teško ge pro'kvna:
da dojdete sve devet sinoji glave prevrzane,
prevrzane so crne šamije,
da ve udri čuma radomirska.
Ga ispratilje devetina braća Ilinka devojka,
ga ispratilje, nazać se vratilje,
se vratilje, glave prevrzane,
prevrzane, so crne šamije,
ge fatila kljetva materina,
ge udrila čuma radomirska.
Ne projdoa sedom dena,
sve devet sinoji v' crna zemna.
Mati im se teško razboljela,
ot želane ostana ćorava,
se skačila majka vo odaja,
ke panala tuje ostanala,
pa ne dojde nikoj da ga polja,
ka umrela i nezakopana,
vo odaje leži zatvorena,
ostanalje koni izvrzane,
devet koni, sve devet atoji,
osedlane, take usušene,
a vo sobe du devet martini,
do martini sablje izbesene,

vo dvoroji du devet groboji.
I projdoa, Ilinki devojki, du devet godine,
još ne bila Ilinka devojka na prvič na gosti,
pa otide Ilinka devojka aljišta da pere.
Prala, prala, Ilinka, kamene čukala,
kamene čukala, Bogu se moljala:
- Aman, Bože, mila be Sajbijo,
mi pomoži, malo mi pomoži,
žive, mrtve devet braća, jeden da mi dojde,
mene da me zeme, na prvvič na gosti.
Pa se vrati, Ilinka devojka, doma želajeći,
pa mi vljeze, Ilinka devojka, vo ravne dvoroji,
pa se skači, Ilinka devojka, gore vo odaja,
pa zagljeda, Ilinka devojka, najmladoto bratče
pri ogin senato,
ka pisnala, Ilinka devojka, brata zagrljila,
brata zagrljila, vo nesfes panala.
Se rasvesti, Ilinka devojka, brata go prašala:
- Zaš nema ste, Kurti be brate, du devet godine,
mene da zemete na prvič na gosti?
- Ne sme moglje, Ilinko be sestro,
rabota sm' imalje, kuća sme prailje,
kuća sme prailje so devet odaje.
- Sakam, brate, nešto da te prašam,
ti mi zboriš, nešto zasipnato,
ti mi zboriš, ja ne te razbiram,
i pomalo duša mi udaraš, duša zemnoina.
- Ja ti reko, Ilinko be sestro, kuća sme prailje,
kuća sme prailje, so devet odaje,
rabota som ostajf, Ilinko be sestro,
po tebe som došof.

- Ajde, sestro, toljko mi je vreme,
brgo se soberi, trebe da trneme.
S' ugotvila Ilinka devojka, kolači ispekla
i trnala, mila sestra po mrtvogo brata.
Ka odalje kros polje široko,
oni odet, piljića, im pujet, oni pujet,
pravo im kažujet:
Sestra odi po mrtvogo brata,
Božjo čudo, čudo nevideno,
sestra čuje i brata prašuje:
- Zašto, brate, piljićava pujet,
oni pujet, sve za nas kažujet?
- Ti ne slušaj, Ilinko be sestro, tetoske piljića,
take pujet vo Tetosko polje.
Pa stignalje vo Gorska nahija,
oni vljezlje vo Šutman planina,
pristignalje bljizu svuje selo,
svuje selo, selo Crnoljevo,
sestra brata nešto go prašala:
- Zašto brate v' selo nikoj nema,
nikoj nema, nas da ne prečeka?
- Oja vreme, Ilinko be sestro, svi se na rabota.
Ka stignalje bljizu do pri kuća,
vrate bilje, Ilinki devojki, so ključ zatvorene,
ka stignala, Ilinka devojka, bljizu do pri vrate,
vrate i se, Ilinki devojki, same otvorilje,
koga vljezla, Ilinka devojka, vo ravne dvoroji,
dvoroj bilje, Ilinki devojki, sosve zarudene,
pa pisnala, Ilinka devojka, da žela i kuka,
zagljedala, Ilinka devojka, ka do devet groboj,
toga vide, Ilinka devojka, da nema nikogo,

pa otide, Ilinka devojka, dolu vo kliječoji,
koga vljezla, Ilinka devojka, kez um ostanala,
devet koni na jaslji vrzane, izvrzane take isušene.
Pa se skači gore vo odaja,
ka videla du devet martini,
do martini sablje izbesene,
pa ka vljezla, Ilinka devojka, vo druga odaja,
ka videla, Ilinka devojka, koske materine,
ge sobrala, Ilinka devojka, koske materine,
ge sobrala i na ni ljegnala,
ka ljegnala, na ni premaljela.
Se rasvesti Ilinka devojka, Sajbiji se molji:
- Sajbijence, bre mili Božence,
me napraji pilje da proljetam,
da proljetam i večno da kukam,
pa i kuća nikoga da nemam,
pa i jajca muje šo će snesem,
da ge snesem vo tuđo sedalo!
Šo tražila Sajbija i dala,
pa ljetnala kros Gora zeljena,
kukajeći pa i želajeći.

(*Ovaja pesna som ga naučif od mujego oca Hodža Mazlama ka som bif dete od deset godine. Otec ga naučif od negovogo oca, Hodža Idriza. Pesnava je stara trista godine.)*

124

- Da lji si od nebo panala, gljedanice,
elj si vo bašta vniknala?
- Ne som od nebo panala, gljedaniku,
pa ni vo bašta vniknala,
mene me mati rodila, gljedaniku,
ka što te tebe rodila, gljedaniku,
na den Đurđevden povila,
so presno mljeko dojila, gljedaniku.
Duri me mati k'peše, gljedaniku,
goljem mi kuvet davaše,
duri me mati češljaše, gljedaniku,
rusa mi kosma rasteše,
duri me mati miješe, gljedaniku,
belo mi ljice kljijaše,
jako pristalo, belo i crveno,
mi beše ka belo-crveno jabuko.

125

Mati ćerki i zborila:
- Slušaj, ćerko, mua mila,
mlogo si se promenila,
dur si bila pomalova,
ne si bila vakva zlova.
- Nemoj, majko, nemoj, mila,
mi se čini ti si kriva,
da zamisliš pa da zboriš,
i godine dami brojiš,
godine me pritisnalje,
ja sinojka som ljegnala,

cev noć, majko, ne som spala,
goljem ogin som imala,
tri jastezi som menala,
sve tri som ge isk'vnala,
jope ne som ni dremnala.
- E pa, ćerko, ka je take,
od deneska pa natamo,
kako zn'ješ omuži se,
i ogini će ugasnet,
i jastezi će se spaset,
pa i dremka će ti dojde,
mene gajlje će mi projde.

126
Murselj senaf više selo,
više selo na gumena
staif noga preko noga.
Na noge mu vil kundre,
on obljekof bev benebrek,
na benebrek šes gajtani.
Murselj vika ot nat selo
da go čujet svi seljani,
pa i dejke nedadene:
- Koj se saka, da se zeme,
šo se nejčet, da ne bide.
Došla sestra brata vika:
- Ajde, ajde, brate, da ručame,
šo te nema, brate, šo ti bilo?
- Šo mi bilo, sestro, šo da bide,
mi ga dalje, sestro, gljedanica,

som ga sakaf, sestro, tri godine.
- Ajde, ajde, brate, da ručame,
šo si toljko zagajljuan,
traži dejka šo te saka,
šo te nejće, brate, da ne bide.

127
- Zašto, dejko, sediš sama,
od drugače odvojena?
Mlogo mi si zabrotana,
ponekoga mene gljedaš,
beljki sakaš da mi begaš.
Dojdi, dejko, do pri mene,
pa mi kaži šo ti trebe.
- Evo, bećar, da ti kažem,
som videla da me sakaš,
si se stramif da me prašaš.
Evo, bećar, da ti kažem,
Ne mi zbori, ne me molji,
dve godine ja te sakam,
ne som mogla da te najdem,
da te najdem, da ti kažem:
za tebe mi duša gori,
za tebe me srce bolji.
- Evo, dejko, dušo mua,
ja som doktor, će te lječim,
šo te bolji, će go sprečim,
samo, dejko, da te zemem,
imam, dejko, ubav melem,

lječim duša, pa i srce,
će mi bideš večno s’nce.

128

- Raufe, Rauf katilju,
zašto nadreti Oruča,
Isljama da go utepa?
- Isljamov beše kabajet,
matere mu ga povzimav,
stret selo mu ga izvadiv,
manesta mu ga napraif,
do pri zit mu ga izdubif,
ga teraf da mu stramuje,
Oruč se ljuto razljutif
i kupif puška mavzerka,
iljezov više Bačkosko.
Isljam ga niva oreše,
so dva voloji šarene,
dete mu voloj vodeše.
Oruč nat zavor iljezov,
boš će mu česti rabota
mu ge načestif krušmoji.

129

Sinojka som bila, K'mber, na voda,
docna som voda, K'mber, sipala,
kolbije som ge trnala, K'mber,
kolbije i buljezije,
K'mber, od ruke som ge trnala,

nat češma som ge staila, K'mber,
ti mi si gljedaf ozgora, K'mber,
po tebe som se zanesla, K'mber,
i cev noć ne som zaspala,
da ne si ge našov kolbije,
kolbije i buljezije?
- Ej, mori, Rajmo, pristala,
nemoj da gajlje gajljuješ,
noćeska rahat da spiješ,
da spiješ, da se naspiješ,
ja ti som ge našov kolbije,
kolbije i buljezije.
Ej, more, Kmber, šo mi si ge našov,
Kolbije, kolbije i buljezije,
šo sakaš da te darujem?
- Ej, more, Rajmo, ti mesto da me daruješ,
ti sakaš da me čaruješ.
- Ej, more, K'mber delijo,
 baš sakam da te sradujem,
četvrtok ja će ti dojdem,
so mene ćete darujem,
do veka tvua će bidem.

130

- Oja idžat, dado mori, koj go izvadif,
dado mori, koj go izvadif,
otidoa, dado mori, puste madžiri,
aj, svi agalari,
koj od muka, dado mori, pojće ot sefa,
koj vo Tursko, dado mori, koj vo Tetovo.

- Ti ne gajljuj, ćerko mua,
puste madžiri, aj, puste madžiri,
ke da idet, ćerko mua, psute madžiri,
ke da idet, mila ćerko, jope će dojdet,
aj, vo svua zemna, mori ćerko,
vo Gora zeljena,
aj, voda studena, aj, voda studena.
Svi šo ošlje, ćerko mila, dremka nemaje,
aj, dremka nemaje,
i ka spijet, ćerko mila, sonoj viđujet, aj, sonoj viđujet,
i vo saba, ćerko mila,son go kažujet,
aj, son go kažujet,
ke šetalje, ćerko mila, vo svua zemna,
aj, vo Gora zeljena,
aj, voda studena
će ge tekne koga bralje turlji svećina,
aj, gorske ubajne,
će ge tekne koga bralje turlji svećina.

131

Upalji go, Bato ćerko, kandiljčeto,
da ne vljezem, Bato ćerko, vo temnina,
da ne zgazim, Bato ćerko, sunetljija,
sunetljija, Bato ćerko, Jašar-aga,
donesi mi, Bato ćerko, ključojiti,
da otvorim, Bato ćerko, čekmedžeto,
ja da zemem, Bato ćerko, sitne pare,
da darujem, Bato ćerko, sunetljija,
sunetljija, Bato ćerko, Jašar-aga,

da ugotviš, Bato ćerko, dve odaje,
će ni dojde, Bato ćerko, Smail-aga,
će ni dojdet, Bato ćerko, sve zuanci,
Bato ćerko, agalari,
agalari Bato ćerko, svi Brojani,
da poljaje, Bato ćerko, Jašar-aga,
Jašar-aga, Bato ćerko, sunetljija.

132
- Šo ti ljika, Rukmanice mori, toljko potemnela,
Rukmanice mori, kogo si žaljila?
- Ka me prašaš, bre gljedaniku, more,
tebe som žaljila,
ka si ošof, bre gljedaniku, more,
dremka som nemala.
- Nelj' ti beše, Rukmanice mori, ljice nasmijano,
Rukmanice mori, belo i crveno?
Ti ne gajljuj, Rukmano dejko, ljika će ti dojde,
Rukmanice mori, ljika ka što bila,
temno ljice jope će obelje,
Rukmano dejko mori, i će pocrvene,
ti si sveće, Rukmano dejko mori,
sveće nevadeno,
ja som rosa, Rukmano dejko mori,
šo će te navadim,
najpristalo ja te sakam, Rukmano dejko mori,
i tebe će zemem.

133

- Karafiljke, Karafiljke, kara lji te majka,
kara lji te majka?
- Ne me kara, ne me kara, niti pa mi zbori,
niti pa mi zbori,
tok me praća, tok me praća, na češma na voda,
na češma na voda,
a ja ne zn'm, a ja ne zn'm, češma kede beše,
češma kede beše.
- Češma beše, češma beše, malo podaljeko,
malo podaljeko.
- Som odala, som odala, malo podaljeko,
malo podaljeko,
som odala, som odala i som prašuala,
i som prašuala.
Češma beše, češma beše, pot blaga jabuka,
pot blaga jabuka na rudina,
na rudina svilena postelja, svilena postelja,
na postelja, na postelja,
bečar so perčin du ramena,
perčin du ramena,
a na dejka, a na dejka, komar ka pirojka,
komar ka pirojka.
Se uspalje jeden do drugogo, jeden do drugogo,
ne stanalje, ne stanalje, s’nce pregrijalo,
s’nce pregrijalo,
niva im je, niva im je, ka polje široka,
ka polje široka,
ga zažnelje, ga zažnelje, a ne ga požnelje,
a ne ga požnelje.

134

Bralje se, bralje drugari, majko,
od Dovno i Gorno mahalo,
gore ge dejke čekalje, majko,
vo Bara Ljekojta voda,
sedea napromenete,
svakua sveće imaše, majko,
Hajrija sveće nemaše,
majko, Hajrija beše najljična,
majko, najljična i najpristala.
Drugari gore sedeja, majko,
teška pijanka tegnalje, majko,
komu će pane Hajrija,
Destanu pana Hajrija, majko,
negova će bide Hajrija, majko,
negova će bide Hajrija.

135

- Promeni se ka za mene, Mejrimo, Mejrimo,
svi da viđet da me sakaš, Mejrimo, Mejrimo,
ka dajrije šo go tupaš, Mejrimo, Mejrimo,
mene vamo srce čuka, Mejrimo, Mejrimo,
- Slušaj, bećar ,da ti kažem, delijo, delijo,
još deneska dajre tupam, delijo, delijo,
a ot utre tebe slušam, delijo, delijo,
vo četvrtok ti doiđam, delijo, delijo.

136

- Zaš me ostaj, bećar more, i druga zasaka
zaš me ostaj, bećar more, i druga zasaka?
Me natera, bećar more, drugomu da idem,
me natera, bećar more, drugomu da idem.
- Nelj' si zn'la, be Ajrijo, nelj' si zn'la,
be Ajrijo, da ne ti som sakaf,
si trebala, be Ajrijo, si trebala, be Ajrijo,
sestra da prašaš,
ja som imaf, be Ajrijo, ja som imaf,
be Ajrijo, dejka izvadena.